

แผนพัฒนาท้องถิ่น
(พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕)
ของ เทศบาลตำบลดอนโมง อำเภอนองเรือ จังหวัดขอนแก่น

ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้ง

เทศบาลตำบลดอนโมง ตั้งอยู่ในพื้นที่ ๒ ตำบล ๔ หมู่บ้าน คือตำบลบ้านกง หมู่ที่ ๘ บ้านดอนโมง และหมู่ที่ ๙ บ้านตลาดดอนโมง ตำบลจระเข้ หมู่ที่ ๔ และหมู่ที่ ๑๐ บ้านโนนสว่าง ซึ่งตั้งอยู่ทางด้านทิศตะวันออกของอำเภอนองเรือ ห่างจากอำเภอนองเรือประมาณ ๑๒ กิโลเมตร และอยู่ทางทิศตะวันตกของจังหวัดขอนแก่น โดยห่างจากจังหวัดขอนแก่นประมาณ ๓๓ กิโลเมตร บนทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒ ถนนมลิวรรณ (ขอนแก่น – เลย) มีพื้นที่ ๖.๐๓ ตารางกิโลเมตร

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

เทศบาลตำบลดอนโมง สภาพโดยทั่วไปเป็นที่ราบสูง พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่การเกษตรกรรม คือการทำนาและปลูกพืชไร่ เช่น มันสำปะหลัง อ้อย ถั่วลิสง และข้าวโพด สภาพดินเป็นดินร่วนปนทราย มีการระบายน้ำได้ดี แต่ความสมบูรณ์ของดินต่ำ

อาณาเขต

๑. ด้านทิศเหนือ ตั้งแต่หลักเขตที่ ๑ ซึ่งตั้งอยู่ริมห้วยยาง ฝั่งตะวันตก ตามแนวเส้นตั้งฉากกับศูนย์กลางถนนสายดอนโมง – กงกลาง ตรงจุดที่อยู่ห่างจากจุดศูนย์กลางที่ถนนสายดอนโมง – กงกลาง บรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒ ชุมแพ – ขอนแก่น ตามแนวถนนสายดอนโมง – กงกลาง ไปทางทิศเหนือระยะ ๑,๔๕๐ เมตร จากหลักเขตที่ ๑ เป็นเส้นตรงไปทางทิศตะวันออก ผ่านถนนสายดอนโมง-กงกลาง ถึงหลักเขตที่ ๒ ซึ่งตั้งอยู่ริมถนนสุขาภิบาล ๑ ปากตะวันออก ตรงจุดที่บรรจบกับถนนจากหลักเขตที่ ๒ เป็นเส้นตั้งฉากกับศูนย์กลางถนนสุขาภิบาล

๒. ด้านทิศตะวันออก จากหลักเขตที่ ๓ เป็นเส้นขนานกับศูนย์กลางถนนสุขาภิบาล ๑ และถนนทางหลวงชนบทขอนแก่น ๑๑๐๑๑ บ้านดอนโมง - ดอนแก่นเท่า ระยะ ๑,๐๐๐ เมตร ไปทางทิศใต้ ผ่านทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒ ชุมแพ – ขอนแก่น ถึงหลักเขตที่ ๔ ซึ่งอยู่ตามแนวเส้นตั้งฉากกับศูนย์กลางถนนทางหลวงชนบทขอนแก่น ๑๑๐๑๑ บ้านดอนโมง – ดอนแก่นเท่า ตรงจุดที่อยู่ห่างจากศูนย์กลางที่ถนนทางหลวงชนบทขอนแก่น ๑๑๐๑๑ บ้านดอนโมง – ดอนแก่นเท่า บรรจบกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒ ชุมแพ – ขอนแก่น ตามแนวถนน ทางหลวงชนบทขอนแก่น ๑๑๐๑๑ บ้านดอนโมง-ดอนแก่นเท่า ไปทางทิศใต้ ระยะ ๗๐๐ เมตร

๓. ด้านทิศใต้ จากหลักเขตที่ ๔ เป็นเส้นตรงไปทางทิศตะวันตก ผ่านถนน ทางหลวงชนบทขอนแก่น ๑๑๐๑๑ บ้านดอนโมง – ดอนแก่นเท่า ถึงหลักเขตที่ ๕ ซึ่งตั้งอยู่ริมห้วยยาง ฝั่งตะวันตก ตามแนวเส้นตั้งฉากกับศูนย์กลางถนน ทางหลวงชนบทขอนแก่น ๑๑๐๑๑ บ้านดอนโมง-ดอนแก่นเท่า ตรงจุดที่อยู่ห่างจากศูนย์กลางที่ถนน ทางหลวงชนบทขอนแก่น ๑๑๐๑๑ บ้านดอนโมง-ดอนแก่นเท่า บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒ ชุมแพ-ขอนแก่น ตามแนวถนน ทางหลวงชนบทขอนแก่น ๑๑๐๑๑ บ้านดอนโมง – ดอนแก่นเท่า ไปทางทิศใต้ ระยะ ๑,๓๐๐ เมตร

๔. ด้านทิศตะวันตก จากหลักเขตที่ ๕ เป็นเส้นเลียบริมห้วยยาง ฝั่งตะวันตก ไปทางทิศเหนือ บรรจบกับหลักเขตที่ ๑

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

สภาพภูมิอากาศ มีลักษณะอากาศร้อน อุณหภูมิเฉลี่ยสูงสุด ๓๒.๘๓ องศาเซลเซียส ในช่วงเดือน มีนาคม- พฤษภาคม และอุณหภูมิต่ำสุดเฉลี่ย ๒๒.๓๕ ในช่วงเดือน ธันวาคม – มกราคม ในช่วงเดือน พฤศจิกายน-กุมภาพันธ์ มีลักษณะอากาศหนาว ช่วงเดือน มีนาคม- เมษายน มีสภาพอากาศร้อนมาก ช่วงเดือน พฤษภาคม – สิงหาคม เป็นฤดูฝน มีฝนตกตลอด และมีลมพายุกรรโชกแรงด้วย ช่วงกลางวันอากาศร้อน และสภาพโดยทั่วไปมี ๓ ฤดู คือ ฤดูร้อน ฤดูฝน ฤดูหนาว

๑.๔ ลักษณะของดิน

สภาพดินเป็นดินร่วนปนทราย มีการระบายน้ำได้ดี แต่ความสมบูรณ์ของดินต่ำ

๑.๕ ลักษณะของแหล่งน้ำ

ภายในเขตเทศบาลตำบลดอนโม่ มีลำห้วย ๒ สาย และหนองน้ำสาธารณะ ๑ แห่ง คือ

๑. ลำห้วยยาง อยู่ทางทิศตะวันตกของเทศบาลและเป็นเขตเทศบาล มีความยาวในช่วงของเขตเทศบาล ประมาณ ๒.๔ กิโลเมตรลำห้วย ทั้งสองสายไหลมาจากเทือกเขาภูเม็ง และไหลลงสู่เขื่อนอุบลรัตน์จากทิศใต้ สู่ทิศเหนือ

๒. ลำห้วยวังโพน อยู่ทางทิศตะวันออกของสี่แยกดอนโม่ ประมาณ ๕๐๐ เมตร ความยาวในช่วงของเขตเทศบาล ประมาณ ๒ กิโลเมตร ลำห้วยวังโพน ไหลผ่านหมู่ที่ ๑๐ หมู่ที่ ๙ หมู่ที่ ๘

- หนองน้ำบริเวณสวนสาธารณะฝายบ้าน หมู่ที่ ๔ บ้านโพนสว่าง ตำบลจระเข้

๒. ด้านการเมือง/การปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง

เทศบาลตำบลดอนโม่ ประกอบด้วย ๔ หมู่บ้าน ๗ ชุมชน ได้แก่

- ตำบลจระเข้ หมู่ที่ ๔ บ้านโพนสว่าง ประกอบด้วย ๑. ชุมชนชายทุ่งรวงทอง ๒. ชุมชนสว่างมิ่งเมือง

หมู่ที่ ๑๐ บ้านโพนสว่าง ประกอบด้วย ชุมชนวังพฤษชาติ

- ตำบลบ้านกง หมู่ที่ ๙ บ้านตลาดดอนโม่ ประกอบด้วย ๑. ชุมชนดาวเหนือสามัคคี ๒. ชุมชนกลางบุรีสีทอง ๓. ชุมชนเทพสวรรค์

หมู่ที่ ๘ บ้านดอนโม่ ประกอบด้วย ชุมชนสุขสว่างบัวสวรรค์

จำนวน สมาชิกสภาเทศบาลตำบลดอนโม่ ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง ๑๐ คน ลาออกจากตำแหน่ง ๒ คน
เขตเลือกตั้งที่ ๑ ประกอบด้วย

๑. นายเทิดศักดิ์ จันทรโสม	ตำแหน่ง สมาชิกสภาเทศบาล/เลขานุการสภาเทศบาล
๒. นายวิชัย นวนมีสี	ตำแหน่ง สมาชิกสภาเทศบาล
๓. นายสมยศ อุเทนสุต	ตำแหน่ง สมาชิกสภาเทศบาล
๔. นายไพรัช พลตรี	ตำแหน่ง สมาชิกสภาเทศบาล
๕. นายประสพผล ภั้งคสังข์	ตำแหน่ง สมาชิกสภาเทศบาล

เขตเลือกตั้งที่ ๒ ประกอบด้วย

๑. นางสาวธันยธรณ์ พรมพร ตำแหน่ง ประธานสภาเทศบาล
๒. นายเดชอดุลย์ พหลทัฬห ตำแหน่ง รองประธานสภาเทศบาล
๓. นางภัทรา เตียวตระกูล ตำแหน่ง สมาชิกสภาเทศบาล
๔. นางจตุพร เอี่ยมจรัส ตำแหน่ง สมาชิกสภาเทศบาล
๕. นางสาวรัสมิ เวียงเทียมขวา ตำแหน่ง สมาชิกสภาเทศบาล

ส.ส. เขต ๗ อำเภอหนองเรือ แบบบัญชีรายชื่อ ได้แก่ นายณวัธ เตาะเจริญสุข

๒.๒ การเลือกตั้ง

เทศบาลตำบลดอนโมง แบ่งเขตการเลือกตั้งออกเป็น ๒ เขต ได้แก่

เขตเลือกตั้งที่ ๑ ประกอบด้วย หมู่ที่ ๙ และ หมู่ที่ ๘ ตำบลบ้านกง

เขตเลือกตั้งที่ ๒ ประกอบด้วย หมู่ที่ ๔ หมู่ที่ ๑๐ ตำบลจระเข้ และ หมู่ที่ ๙ (บางส่วน) ตำบลบ้านกง
จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ส.ส. เมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๒ ดังนี้

หน่วยเลือกตั้ง/หมู่ที่	ผู้มีสิทธิ (คน)	ผู้มาใช้สิทธิ(คน)	ผู้ไม่มาใช้สิทธิ (คน)
หน่วยที่ ๑ หมู่ที่ ๘ (ศาลากลางบ้าน)	๔๙๐	๓๔๖	๑๔๔
หน่วยที่ ๒ หมู่ที่ ๙ (วัดมงคลนิมิต)	๖๔๙	๔๗๐	๑๗๙
หน่วยที่ ๓ หมู่ที่ ๙ (ศาลาประชาคม)	๓๙๒	๒๖๐	๑๓๒
หน่วยที่ ๔ หมู่ที่ ๙ (เต็นท์ประรำ ถ.วันเพ็ญ)	๑๙๓	๑๓๕	๕๘
หน่วยที่ ๕ หมู่ที่ ๔ (ศาลากลางบ้านโพนสว่าง)	๗๓๓	๕๓๐	๒๐๓
หน่วยที่ ๖ หมู่ที่ ๑๐ (โรงอาหารโรงเรียนชุมชนบ้านโพนสว่างดอนโมง)	๔๖๒	๓๔๑	๑๒๑
รวมทั้งหมด	๒,๙๑๙	๒,๐๘๒	๘๓๗

๓. ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับประชากร

ประชากรในเขตเทศบาลตำบลดอนโมง ตามสถิติการทะเบียนราษฎร ณ เดือน เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๒ แยกเป็น ดังนี้

หมู่บ้าน/ตำบล	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม (คน)
บ้านโพนสว่าง หมู่ที่ ๔ ต.จระเข้	๔๓๘	๔๕๒	๘๙๐
บ้านโพนสว่าง หมู่ที่ ๑๐ ต.จระเข้	๒๕๔	๒๘๗	๕๔๑
บ้านดอนโมง หมู่ที่ ๘ ต.บ้านกง	๓๐๔	๒๘๓	๕๘๗
บ้านตลาดดอนโมง หมู่ที่ ๙ ต.บ้านกง	๗๒๗	๗๖๓	๑,๔๙๐
รวมทั้งหมด	๑,๗๒๓	๑,๗๘๕	๓,๕๐๘

จำนวนครัวเรือนในเขตเทศบาลตำบลดอนโมง ณ เดือน เมษายน ๒๕๖๒

หมู่ที่ ๔ บ้านโพนสว่าง	จำนวน ๓๓๓ ครัวเรือน
หมู่ที่ ๑๐ บ้านโพนสว่าง	จำนวน ๔๔๗ ครัวเรือน
หมู่ที่ ๙ บ้านตลาดดอนโมง	จำนวน ๘๐๑ ครัวเรือน
หมู่ที่ ๘ บ้านดอนโมง	จำนวน ๑๖๘ ครัวเรือน
รวมทั้งสิ้น	จำนวน ๑,๗๔๙ ครัวเรือน

จำนวนบ้านแยกตามประเภทบ้าน

ประเภทบ้าน	จำนวน(หลังคาเรือน)
บ้าน	๑,๗๐๐
โรงแรม	๘
วัด	๕
สถานศึกษา	๑
หอพัก	๕
ตึกแถว	๑๒
ร้านค้า	๑
สำนักงาน	๔
สถานที่ราชการ	๒
รัฐวิสาหกิจ	๑
อื่นๆ	๑๐
ทะเบียนบ้านกลาง	๑
ทะเบียนบ้านคนต่างด้าว	๒
ทะเบียนบ้านชั่วคราว(ต่างประเทศ)	๑
รวม	๑,๗๕๒

๓.๒ ช่วงอายุและจำนวนประชากร

ข้อมูล ณ เดือน เมษายน ๒๕๖๒

จำนวนประชากร(ตำบลบ้านกง)	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม (คน)
แรกเกิด - ๑๗ ปี	๒๑๒	๑๖๗	๓๗๙
๑๘ - ๕๙ ปี	๖๖๒	๖๕๔	๑,๓๑๖
๖๐ ขึ้นไป	๑๖๓	๒๓๒	๓๙๕
รวมทั้งสิ้น	๑,๐๓๗	๑,๐๕๓	๒,๐๙๐

จำนวนประชากร(ตำบลจระเข้)	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม (คน)
แรกเกิด - ๑๗ ปี	๑๒๖	๑๓๕	๒๖๑
๑๘ - ๕๙ ปี	๔๓๘	๔๔๒	๘๘๐
๖๐ ขึ้นไป	๑๒๕	๑๕๒	๒๗๗
รวมทั้งสิ้น	๖๘๙	๗๒๙	๑,๔๑๘

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

ในเขตเทศบาลตำบลดอนโมง มีสถานศึกษาหลายแห่ง ตั้งแต่ระดับก่อนประถมถึงระดับ ปวส. ดังนี้

๑) โรงเรียนชุมชนบ้านโพนสว่างดอนโมง (สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเขตขอนแก่นเขต ๕

๑ แห่ง

ระดับชั้น	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม(คน)	หมายเหตุ
อนุบาล	๑	๘	๙	จำนวน ๒ ห้องเรียน
ประถมศึกษา	๔๙	๔๗	๙๖	จำนวน ๖ ห้องเรียน
มัธยมศึกษา	๒๑	๖	๒๗	จำนวน ๓ ห้องเรียน
รวมทั้งหมด	๗๑	๖๑	๑๓๒	

- ครูบรรจุ จำนวนทั้งสิ้น ๑๑ คน

๒) โรงเรียนอนุบาลอภิตี (เป็นโรงเรียนเอกชน) ๑ แห่ง

- ระดับก่อนประถมศึกษา (อนุบาล) จำนวน ๒๓๖ คน จำนวนห้องเรียน ๙ ห้อง
- ระดับประถมศึกษา จำนวน ๒๖๓ คน จำนวนห้องเรียน ๑๐ ห้อง

แยกเป็น ชาย จำนวน ๒๖๒ คน

หญิง จำนวน ๒๓๗ คน

มีนักเรียนรวมทั้งสิ้น จำนวน ๕๙๙ คน

มีครูบรรจุ ๑๘ คน ครูพิเศษ ๑๑ คน นักการ/ภารโรง ๓ คน

๓) โรงเรียนอนุบาลเพชรลดา (เป็นโรงเรียนเอกชน) ๑ แห่ง

- ระดับก่อนประถมศึกษา (อนุบาล) จำนวน ๗๘ คน จำนวนห้องเรียน ๙ ห้อง
- ระดับประถมศึกษา จำนวน ๑๓๐ คน จำนวนห้องเรียน ๖ ห้อง

แยกเป็น ชาย จำนวน ๕๕ คน

หญิง จำนวน ๗๕ คน

มีนักเรียนรวมทั้งสิ้น จำนวน ๒๐๘ คน

มีครูบรรจุ ๙ คน ครูพิเศษ ๑ คน ครูอัตราจ้าง ๓ คน นักการ/ภารโรง ๑ คน

๔) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลดอนโมง

- มีบุคลากร ทั้งสิ้น ๖ คน ประกอบด้วย

นักวิชาการศึกษา จำนวน ๑ คน

ผู้ดูแลเด็ก จำนวน ๓ คน

พนักงานจ้างทั่วไป จำนวน ๑ คน

พนักงานจ้างเหมาบริการ จำนวน ๑ คน

- อบรมเลี้ยงดูเด็กเล็ก อายุระหว่าง ๒ – ๕ ปี ปัจจุบันมีเด็กเล็กทั้งสิ้น

แยกเป็น ชาย จำนวน ๒๐ คน

หญิง จำนวน ๒๑ คน

มีนักเรียนรวมทั้งสิ้น จำนวน ๕๑ คน

๕) วิทยาลัยเทคโนโลยีหนองเรือ ไทย - เยอรมัน (เป็นโรงเรียนเอกชน) ๑ แห่ง

-ระดับ ปวช. ชาย จำนวน ๙๘ คน หญิง จำนวน ๔๕ คน รวม ๑๔๓ คน จำนวน ๑๒ ห้องเรียน

-ระดับ ปวส. ชาย จำนวน ๖๙ คน หญิง จำนวน ๓๒ คน รวม ๑๐๑ จำนวน ๑๐ ห้องเรียน

แยกเป็น ชาย จำนวน ๑๖๗ คน

หญิง จำนวน ๗๗ คน

มีนักเรียนรวมทั้งสิ้น จำนวน ๒๔๔ คน

ครูบรรจุ จำนวน ๑๕ คน ครูพิเศษ ๑ คน นักการ/ภารโรง จำนวน ๒ คน

๖) ห้องสมุดประชาชนเทศบาลตำบลดอนโมง และศูนย์การเรียนรู้ชุมชน จำนวน ๑ แห่ง

๔.๒ สาธารณสุข

ภายในเขตเทศบาลตำบลดอนโมง มีสถานที่ให้บริการสาธารณสุข ดังนี้

๑. สถานีอนามัยบ้านโพนสว่างดอนโมง ตำบลจระเข้ ๑ แห่ง

- บุคลากรทางด้านสาธารณสุข จำนวน ๖ คน
- พนักงาน/ลูกจ้าง จำนวน ๒ คน
- อสม. จำนวน ๘๕ คน

ประเภทการเจ็บป่วยที่เข้ารับการรักษาในสถานอนามัยในเขตเทศบาล ๕ อันดับแรก

๑. โรคติดเชื้อทางเดินหายใจส่วนบน
๒. โรคติดเชื้อทางเดินอาหาร
๓. โรคติดเชื้อทางผิวหนัง
๔. อาการเวียนศีรษะ
๕. อาการปวดกล้ามเนื้อ

-หญิงที่ได้รับการฝากครรภ์ (มกราคม- พฤษภาคม ๒๕๖๒) จำนวน ๖ คน

๒. คลินิกเอกชน จำนวน ๖ แห่ง

๓. ร้านขายยา จำนวน ๕ แห่ง

๔.๓ อาชญากรรม

เขตเทศบาลตำบลดอนโมง ไม่มีประวัติการอาชญากรรม

๔.๔ ยาเสพติด

เทศบาลตำบลดอนโมง มีเยาวชนและกลุ่มวัยทำงาน ที่ติดสิ่งเสพติด ในระดับหนึ่ง ซึ่งเทศบาลตำบลดอนโมง มีการอุดหนุนงบประมาณ ให้ สถานีตำรวจภูธรหนองเรือ เพื่อดำเนินการเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ในกลุ่มเยาวชน นักเรียน ภายในเขตเทศบาลตำบลดอนโมง ตามภารกิจอำนาจหน้าที่ของเทศบาล

๔.๕ การสังคมสงเคราะห์

เขตเทศบาลตำบลดอนโมง มีการดำเนินการดังนี้

๑. มีการแจกจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ป่วยเอดส์ทุกเดือนภายในวันที่ ๑๐ ของทุกเดือน และในช่วงฤดูหนาว อากาศต่ำกว่า ๘ องศา เทศบาลตำบลดอนโมง มีการแจกจ่ายผ้าห่มและเสื้อกันหนาวให้แก่ผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ด้อยโอกาส ภายในเขตเทศบาลตำบลดอนโมง
๒. รับลงทะเบียนและประสานโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด
๓. ประสานการทำบัตรผู้พิการ
๔. การช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัย วาตภัย อัคคีภัย และภัยต่างๆ ตามระเบียบ กฎหมาย

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคมขนส่ง

ภายในเขตเทศบาลตำบลดอนโมง มีถนนประเภทต่าง ๆ ดังนี้

๑. ถนนคสล. จำนวน ๖๘ เส้น
๒. ถนนลาดยาง จำนวน ๕ เส้น
๓. ถนนลูกรัง จำนวน ๑๙ เส้น
๔. ถนนอื่น จำนวน ๗๑ เส้น

การเดินทางคมนาคมเข้าสู่พื้นที่ เทศบาลตำบลดอนโมง โดยทางถนนมลิวรรณ ซึ่งหากจากอำเภอหนองเรือประมาณ ๑๒ กิโลเมตร และห่างจากจังหวัดขอนแก่น ประมาณ ๓๓ กิโลเมตร

การจัดพื้นที่ในการจ่อรถยนต์เทศบาลไม่ได้มีการจัดระเบียบในเรื่องนี้เพราะเทศบาลตำบลดอนโมง ตั้งอยู่ริมถนนสายหลักคือ ถนนมลิวรรณซึ่งมีรถยนต์ผ่านไปมาเป็นจำนวนมากรถยนต์ที่ เข้ามาจอดมักเป็นรถยนต์ประเภทพาจรจึงมักเข้ามาจอดรตามแนวถนนเพื่อความสะดวกของตนเองจึงทำให้เป็นการ กีดขวางการจราจร ส่วนรถจักรยานยนต์มีการจัดที่จอดไว้เฉพาะบริเวณด้านข้างตลาดสดเทศบาลแต่ประชาชนโดยทั่วไปมักจะไม่จอดในที่จัดไว้ให้มักจอดตามความสะดวกของตนเอง

ในเขตเทศบาลจะมีสี่แยกที่มักเกิดอุบัติเหตุค่อนข้างบ่อยคือ สี่แยกถนนมลิวรรณตัดกับถนนเทศบาล ๑ ซึ่งอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นมักเกิดจาก รถยนต์/รถยนต์จักรยานยนต์ ที่ขับมาด้วยความเร็วสูง ด้วยความรีบเร่งหรือประมาท และไม่รอสัญญาณไฟจราจร จึงมักเกิดอุบัติเหตุขึ้นบ่อยครั้ง

การจัดการขนส่งมวลชน เทศบาลตำบลดอนโมงไม่มีส่วนร่วมในการจัดการขนส่งมวลชน แต่จะจัดที่ขึ้นลงรถจุดใหญ่ๆ ไว้ ๒ จุด คือ บริเวณด้านหน้าโรงเรียนชุมชนบ้านโพนสว่างดอนโมง และบริเวณด้านหน้าร้านสกุลเพชร ซึ่งมีเส้นทางเดินรถผ่านเทศบาล ดังนี้

- รถประจำทางปรับอากาศ ชั้น ๑ กรุงเทพฯ – เลย
- รถประจำทางปรับอากาศ ชั้น ๒ หล่มสัก – ขอนแก่น
- รถประจำทางปรับอากาศ ชั้น ๒ เมืองเลย – ขอนแก่น
- รถประจำทางปรับอากาศ ชั้น ๒ ภูเขียว – ขอนแก่น
- รถประจำทางปรับอากาศ ชั้น ๒ หนองบัวลำภู – ขอนแก่น
- รถตู้ สายอำเภอยางคำ- ขอนแก่น -รถตู้ สายอำเภอกุฉินารายณ์ - ขอนแก่น
- รถประจำทางไม่ปรับอากาศ ประกอบด้วย
 ๑. สายขอนแก่น - เมืองเลย
 ๒. สายขอนแก่น - หล่มสัก
 ๓. สายขอนแก่น - ภูเขียว

๔. สายขอนแก่น – หอนางบัวลำภู
๕. สายขอนแก่น – บ้านแท่น
๖. สายขอนแก่น – หอนางเรือ
๗. สายเชียงใหม่
๘. สายขอนแก่น – กุดขอนแก่น ๙. สายขอนแก่น – ชุมแพ

๕.๒ การไฟฟ้า

ภายในเขตเทศบาลมีจำนวนครัวเรือนที่ใช้ไฟฟ้า จำนวน ๑,๗๔๘ ครัวเรือน พื้นที่ที่ได้รับบริการไฟฟ้าคิดเป็น ร้อยละต่อพื้นที่ในเขตเทศบาลทั้งหมด ๑๐๐ เปอร์เซนต์

๕.๓ การประปา

ภายในเขตเทศบาลตำบลดอนโมงมีจำนวนครัวเรือนที่ใช้น้ำประปา จำนวน ๑,๗๖๔ ครัวเรือน หน่วยงานที่รับผิดชอบในการผลิตน้ำประปาเขตเทศบาลคือ สำนักงานประปาส่วนภูมิภาค สาขาหนองเรือ น้ำประปาที่ผลิตได้คิดเป็นประมาณ ๖,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตร/วัน แหล่งน้ำดิบที่ทางประปาส่วนภูมิกาค นำมาใช้ในการผลิตคือ แหล่งน้ำธรรมชาติ แหล่งน้ำสำรองที่ใช้น้ำมาผลิตคือ ลำน้ำเชิญ

๕.๔ โทรศัพท์

โทรศัพท์ส่วนบุคคลในพื้นที่เขตเทศบาลตำบลดอนโมง มี จำนวน ๓๓๒ หมายเลข และมีจำนวนโทรศัพท์สาธารณะในพื้นที่มี จำนวน - ตู้ จำนวนชุมสายโทรศัพท์ในเขตพื้นที่มี ๑ ชุมสาย และสามารถ ให้บริการได้อีกประมาณ ๓๒๙ หมายเลข

๕.๕ ไปรษณีย์ การสื่อสาร การขนส่ง และวัสดุ ครุภัณฑ์

เทศบาลตำบลดอนโมง มีที่ทำการไปรษณีย์ให้บริการในพื้นที่ ๑ แห่ง ให้บริการในเขตเทศบาลตำบลดอนโมง เขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกง เทศบาลตำบลบ้านผือ องค์การบริหารส่วนตำบลจระเข้ เทศบาลตำบลยางคำ และพื้นที่ใกล้เคียง

๖. ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

พื้นที่เกษตรกรรมและอื่น ๆ จำนวน ๑,๕๐๐ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๓๙.๘๑ ของพื้นที่ทั้งหมด สภาพดินเป็นดินร่วนปนทราย พื้นที่ส่วนมากมีการปลูกอ้อย ข้าว มันสำปะหลัง ข้าวโพด พื้นที่การเกษตร เช่น ทำนา ทำไร่ อ้อย ปลูกผัก ข้าวโพด มันสำปะหลัง ในเขตเทศบาลแยกเป็นดังนี้

- บ้านโนนสว่าง หมู่ที่ ๔ ประมาณ ๗๐๐ ไร่
- บ้านโนนสว่าง หมู่ที่ ๑๐ ประมาณ ๒๐๐ ไร่
- บ้านดอนโมง หมู่ที่ ๘ ประมาณ ๕๐๐ ไร่
- บ้านตลาดดอนโมง หมู่ที่ ๙ ประมาณ ๑๐๐ ไร่

๖.๒ การประมง

เขตเทศบาลตำบลดอนโมง ไม่มีพื้นที่การประมง

๖.๓ การปลูกสัตว์

เขตเทศบาลตำบลดอนโมง ส่วนมากเลี้ยงไว้เพื่อการบริโภค เช่น เลี้ยงไก่, เป็ด, สุกร, โค, กระบือ, แพะ, ปลา

๖.๔ การบริการ

การบริการ มีดังนี้

- สถานีบริการน้ำมัน ๓ แห่ง
- ตลาดสดเทศบาล ๑ แห่ง
- ร้านค้าเบ็ดเตล็ด ๖๕ แห่ง
- ร้านตัดผม/เสริมสวย ๑๔ แห่ง
- โรงสีข้าวขนาดเล็ก จำนวน ๒ แห่ง
- ร้านซ่อมรถยนต์และมอเตอร์ไซค์ จำนวน ๑๑ แห่ง

สถานประกอบการด้านการบริการ มีดังนี้

- โรงแรม / รีสอร์ท จำนวน ๓ แห่ง
- ธนาคาร จำนวน ๑ แห่ง (ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาดอนโมง)
- สถานที่จำหน่ายอาหารตาม พรบ.การสาธารณสุข จำนวน ๒๑ แห่ง
- รถเข็น แผงลอย ที่จำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ จำนวน ๑๖ ราย

๖.๕ การท่องเที่ยว

เขตเทศบาลตำบลดอนโมง ไม่มีพื้นที่สำหรับการท่องเที่ยว

๖.๖ อุตสาหกรรม

เขตเทศบาลตำบลดอนโมง ไม่มีโรงงานและไม่เขตอุตสาหกรรม

๖.๗ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

เทศบาลตำบลดอนโมง มีตลาดสดของเทศบาลฯ จำนวน ๑ แห่ง และมี

-ตลาดนัดคลองถม ๔ ครั้ง/เดือน ทุกวันอังคาร (ตลาดเอกชน)

เขตเทศบาลตำบลดอนโมง มีอุตสาหกรรมในครัวเรือน ได้แก่ ร้านเบเกอรี่ โรงขนมจีน โรงสีข้าว ร้านไข่เค็ม

กลุ่มอาชีพในเขตเทศบาลตำบลดอนโมง ได้แก่ กลุ่มเย็บผ้า หมู่ที่ ๔

๖.๘ แรงงาน

เขตเทศบาลตำบลดอนโมง อาชีพส่วนใหญ่ ค้าขาย การเกษตร รับจ้างทั่วไป รับราชการ ลูกจ้างเอกชน วัยแรงงานมีการอพยพไปทำงานที่ต่างจังหวัด และที่ตัวจังหวัดขอนแก่น อาชีพเกษตรปลูกข้าว และปลูกอ้อยไม่ค่อยมีแรงงานหายาก ส่วนมากเป็นวัยกลางคนและผู้สูงอายุ และค่าแรงในการจ้างงานสูงมาก จึงต้องพึ่งเครื่องกลการเกษตรขนาดใหญ่

๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๗.๑ การนับถือศาสนา

ในเขตเทศบาลตำบลดอนโหม่ง มีผู้นับถือศาสนาพุทธ ศาสนาคริสต์ ศาสนาอิสลาม ส่วนมากนับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ ๙๗.๕ รองลงมาคือ อิสลาม ร้อยละ ๒ และ คริสต์ ร้อยละ ๐.๕

- ในเขตเทศบาล มีวัดจำนวน ๓ แห่ง ได้แก่ วัดถาวรนิมิต หมู่ที่ ๑๐ วัดมงคลนิมิต หมู่ที่ ๙ วัดศรีบุญเรือง หมู่ที่ ๘ และวัดนอกเขตเทศบาล ได้แก่ วัดป่าธรรมสังเวช หมู่ที่ ๘ มีมัสยิด จำนวน ๑ แห่ง ตั้งอยู่บริเวณถนนเทศบาล ๑ หมู่ที่ ๙ ตำบลบ้านกง

๗.๒ ประเพณีและงานประจำปี

วัฒนธรรม/ประเพณี มีประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่นที่สำคัญ คือ

ประเพณีวันขึ้นปีใหม่ เทศบาลจัดงานในวันที่ ๑ มกราคม ของทุกปี , บุญบั้งไฟ, บุญมหาฐาน , บุญผ้าป่า, บุญเบิกบ้าน ประเพณีสงกรานต์และวันกตัญญู ซึ่งเป็นงานประจำปีของเทศบาลตำบลดอนโหม่ง , ประเพณีถวายเทียนพรรษา , ประเพณีลอยกระทง , ประเพณีบุญมหาชาติ, บุญข้าวประดับดิน, บุญข้าวจ้ , บุญสารทไทย งานประจำปีของชาวดอนโหม่ง ได้แก่งานจ้จัดช่วงเดือน พฤศจิกายน ของทุกปี

๗.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

ภูมิปัญญาท้องถิ่น ได้แก่ ด้านการสู่ขวัญ การเสียเคราะห์ มรรคทายก ด้านนวดแผนโบราณ หมอรักษาโรค พานบายศรี สมุนไพร การทอผ้าไหม การทอเสื่อกกและไหล การจักสานเส้นใยพลาสติก การเย็บผ้า

ภาษาถิ่นในเขตเทศบาลตำบลดอนโหม่ง ส่วนมากใช้ภาษาอีสาน และภาษาไทย

๗.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

สินค้าพื้นเมืองในเขตเทศบาลตำบลดอนโหม่ง ได้แก่ ผ้าหมี่จากสำลี ตะกร้าพลาสติก ไม้กวาดทางมะพร้าว

ของที่ระลึก ได้แก่ ไข่เค็ม ขนมะเบะเกอรี่ ส้มต๋อน หม่า เนื้อแห้ง แก้วบอง

๘. ทรัพยากรธรรมชาติ

๘.๑ น้ำ

แหล่งน้ำธรรมชาติ คือ สวนสาธารณะฝายบ้าน หมู่ที่ ๔ ลำห้วยยาง และลำห้วยวังโพน ลำห้วยวังโพน หมู่ที่ ๘ บริเวณศาลปู่ตา จะเป็นน้ำเสียจากชุมชนต่าง ๆ ไหลลงสู่ลำห้วยวังโพน มีสีเขียวและมีกลิ่นเหม็น สำหรับใช้ในการเกษตร

๘.๒ ป่าไม้

เขตเทศบาลตำบลดอนโหม่ง ไม่มีพื้นที่ป่าไม้ตามธรรมชาติ

๘.๓ ภูเขา

เขตเทศบาลตำบลดอนโหม่ง ไม่มีพื้นที่ภูเขา

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

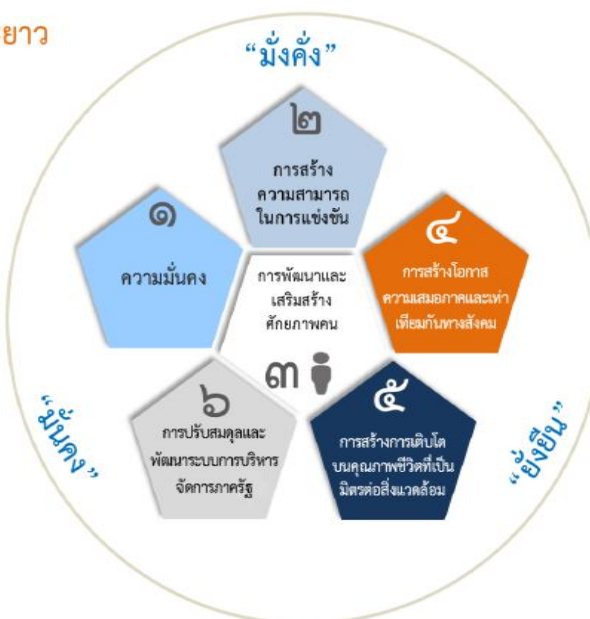
๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

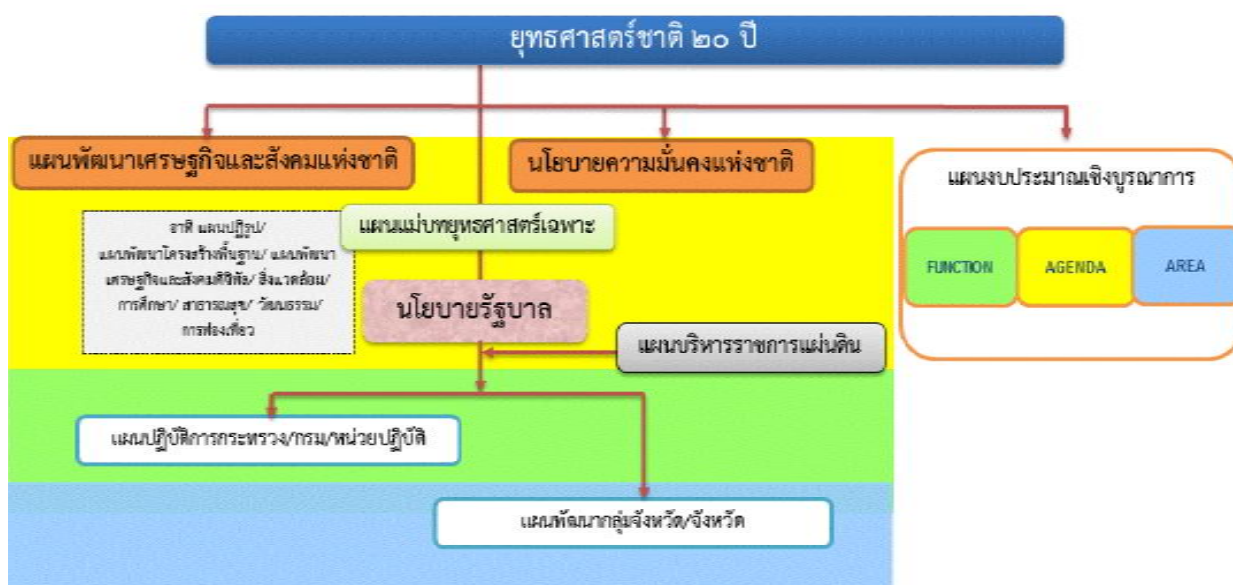
การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลจะต้องมีความสัมพันธ์กับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืน โดยยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) สรุปย่อได้ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ชาติ : กรอบการพัฒนาระยะยาว

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์
“ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว
ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”
นำไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุข
และตอบสนองต่อการบรรลุ
ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ ในการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิต
สร้างรายได้ระดับสูงเป็นประเทศพัฒนาแล้ว และสร้าง
ความสุขของคนไทย สังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและ
เป็นธรรม ประเทศสามารถแข่งขันได้ในระบบเศรษฐกิจ

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ชาติกับแผนในระดับต่างๆ

วิสัยทัศน์

วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ”หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ทั้งนี้วิสัยทัศน์ดังกล่าวจะต้องสนองต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่การมีเอกราช อธิปไตย และบูรณภาพแห่งเขตอาณาของรัฐ การดำรงอยู่อย่างมั่นคง ยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ การดำรงอยู่อย่างมั่นคงของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่นมีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคม และการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกัน ด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรีไม่เป็นภาระของโลกและสามารถเกื้อกูลประเทศที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจที่ด้อยกว่า

ยุทธศาสตร์ชาติ

ในการที่จะบรรลุวิสัยทัศน์และทำให้ประเทศไทยพัฒนาไปสู่อนาคตที่พึงประสงค์นั้น จำเป็นจะต้องมีการวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะยาว และกำหนดแนวทางการพัฒนาของทุกภาคส่วนให้ขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาว เพื่อถ่ายทอดแนวทางการพัฒนาสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างต่อเนื่องและมีการบูรณาการ และสร้างความเข้าใจถึงอนาคตของประเทศไทยร่วมกัน และเกิดการรวมพลังของทุกภาคส่วนในสังคมทั้งประชาชน เอกชน ประชาสังคม ในการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติและบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ”หรือคติพจน์ประจำชาติ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อให้ประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขัน มีรายได้สูงอยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว คนไทยมีความสุข อยู่ดี กินดี สังคมมีความมั่นคงเสมอภาคและเป็นธรรม ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ ๒๐ ปีต่อจากนี้ไป จะประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

(๑) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง (๒) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน (๔) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม (๕) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ (๖) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ โดยมีสาระสำคัญของแต่ละยุทธศาสตร์ สรุปได้ ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง

- (๑) การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- (๒) การปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมือง ขจัดคอร์รัปชัน สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม
- (๓) การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายใน ตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล
- (๔) การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ และรักษาคุณภาพความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่

๒. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

- (๑) การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ได้แก่การรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจและสร้างความเชื่อมั่น การส่งเสริมการค้าและการลงทุนทั้งภาครัฐและเอกชน

(๒) การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาทักษะผู้ประกอบการ ยกระดับผลิตภาพแรงงานและพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) สู่สากล และพัฒนาวิสาหกิจชุมชนและสถาบันเกษตรกร

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน

- ๑) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ
- ๒) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียม และทั่วถึง
- ๓) การปลูกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรมค่านิยมที่พึงประสงค์
- ๔) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี
- ๕) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทยเสริมสร้างบทบาทของสถาบันครอบครัวในการบ่มเพาะจิตใจให้เข้มแข็ง

๔. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทาง

- ๑) การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม
- ๒) การพัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ
- ๓) การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย
- ๔) การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของชุมชน

๕. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

- ๑) การจัดระบบอนุรักษ์ ฟื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ
- ๒) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- ๓) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๖. ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบ

- ๑) การปรับปรุงโครงสร้าง บทบาท ภารกิจของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีขนาดที่เหมาะสม
- ๒) การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ
- ๓) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ
- ๔) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- ๕) การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่างๆ ให้ทันสมัย เป็นธรรมและเป็นสากล
- ๖) การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น จะต้องมีความสัมพันธ์และสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์พัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจะต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แต่ทั้งนี้ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙) ได้สิ้นสุดลงและการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ อยู่ระหว่างการเสนอร่างแผนซึ่งได้กำหนดยุทธศาสตร์เอาไว้แล้ว

ดังนั้น เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ของเทศบาลตำบลดอนโฆง มีความสอดคล้องกับทิศทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ จึงได้จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ซึ่งมีทั้งหมด ๑๐ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบและ

ธรรมาภิบาลในสังคมไทย

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

๑. กรอบวิสัยทัศน์และเป้าหมาย

๑. กรอบวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

จากสถานะของประเทศและบริบทการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่ประเทศกำลังประสบอยู่ ทำให้การกำหนดวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ยังคงมีความต่อเนื่องจากวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ และกรอบหลักการของการวางแผนที่น้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม การพัฒนาที่ยึดหลักสมดุล ยั่งยืน โดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทยจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคง และยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศ

๒. การกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศ (Country Strategic Positioning) เป็นการกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติที่ สศช. ได้จัดทำขึ้น

ประเทศไทยเป็นประเทศรายได้สูงที่มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม เป็นศูนย์กลางด้านการขนส่ง โลจิสติกส์ของภูมิภาคสู่ความเป็นชาติการค้าและบริการ (Trading and Service Nation) เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย แหล่งอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และนวัตกรรมสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๓. เป้าหมาย

๓.๑ การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

(๑) เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕.๐

(๒) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว (GDP Per Capita) และรายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ณ สิ้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ในปี ๒๕๖๖ เพิ่มขึ้นเป็น ๓๑๗,๐๕๑ บาท (๙,๓๒๕ ดอลลาร์ สรอ.) และ ๓๐๑,๑๙๙ บาท (๘,๘๕๙ ดอลลาร์ สรอ.) ต่อคนต่อปี

(๓) ผลผลิตภาพการผลิตเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๒.๕ ต่อปี

(๔) การลงทุนรวมขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๘.๐ (การขยายตัวของการลงทุนภาครัฐไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐.๐ และการลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๗.๕ ในขณะที่ปริมาณการส่งออกขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔.๐ ต่อปี)

๓.๒ การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

(๑) ประชาชนทุกช่วงวัยมีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม (Socio-Economic Security) และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

(๒) การศึกษาและการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาคุณภาพ

(๓) สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งเป็นฐานรากที่เอื้อต่อการพัฒนาคน

๓.๓ การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

(๑) การกระจายรายได้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น

(๒) บริการทางสังคมมีคุณภาพและมีการกระจายอย่างทั่วถึง

๓.๔ การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๑) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม

(๒) ขับเคลื่อนประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

(๓) เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๔) เพิ่มประสิทธิภาพและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๕) มีการบริหารจัดการน้ำให้สมดุลระหว่างการอุปสงค์และอุปทานของน้ำ

๓.๕ การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

(๑) การบริหารงานภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม มีประสิทธิภาพ และมีส่วนร่วม

(๒) จัดการทุจริตคอร์รัปชัน

(๓) มีการกระจายอำนาจที่เหมาะสม

๒. แนวทางการพัฒนา

๑. การยกระดับศักยภาพการแข่งขันและการหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

๑.๑ การส่งเสริมด้านการวิจัยและพัฒนา

พัฒนาสถานะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ทั้งด้านการลงทุนในการวิจัยและพัฒนา ด้านบุคลากรวิจัย ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และด้านการบริหารจัดการ รวมทั้งสนับสนุนและผลักดันให้ผู้ประกอบการมีบทบาทหลักด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม ตลอดจนผลักดันงานวิจัยและพัฒนาให้ใช้ประโยชน์อย่างแท้จริงทั้งเชิงพาณิชย์และสาธารณะโดยให้ความสำคัญคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา

๑.๒ การพัฒนาผลิตภาพแรงงาน

สร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนากำลังคนและแรงงานให้มีทักษะความรู้และสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและรองรับการเปิดเสรีของประชาคมอาเซียน โดยยกระดับและพัฒนาสมรรถนะแรงงานไทยด้วยเทคโนโลยี เร่งรัดให้แรงงานทั้งระบบมีการเรียนรู้ขั้นพื้นฐานเพื่อสามารถแข่งขันในตลาดแรงงานได้ สนับสนุนให้แรงงานและปัจจัยการผลิตมีความยืดหยุ่นในการเคลื่อนย้ายระหว่างสาขาการผลิตและระหว่างพื้นที่การผลิต เพื่อให้แรงงานสามารถเคลื่อนย้ายไปสู่สาขาการผลิตที่มีผลิตภาพการผลิตสูงสุด และสนับสนุนให้ผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมและบริการจัดทำกรอบวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานให้เป็นมาตรฐานที่เชื่อมโยงกันเพื่อยกระดับทักษะของแรงงานไทย

๑.๓ การส่งเสริมผู้ประกอบการที่เข้มแข็งและพาณิชย์ดิจิทัล

พัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการให้มีความยืดหยุ่น สามารถปรับตัวและดำเนินธุรกิจท่ามกลางการดำเนินนโยบายและมาตรการการกีดกันทางการค้าในรูปแบบต่างๆ เพิ่มสัดส่วนความเป็นเจ้าของของคนไทยและสนับสนุนให้มีการขยายตลาดที่มีแบรนด์สินค้าและช่องทางการตลาดที่เป็นของตนเองมากขึ้น ตลอดจนพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมและบริการเพื่อเข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิต บริการและอุตสาหกรรมดิจิทัล

๑.๔ การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานเร่งลงทุนและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งเพื่อเชื่อมโยงพื้นที่

เศรษฐกิจในประเทศและต่างประเทศ ทั้งการพัฒนาและปรับปรุงโครงข่ายรถไฟให้เป็นโครงข่ายหลักในการเดินทางและขนส่งของประเทศ พัฒนาโครงข่ายระบบขนส่งสาธารณะและโครงข่ายทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง ขยายขีดความสามารถของท่าอากาศยานหลักของประเทศ พัฒนาท่าเรือที่มีศักยภาพให้เป็นท่าเรืออิเล็กทรอนิกส์เต็มรูปแบบ รวมทั้งพัฒนาและปรับปรุงระบบโทรคมนาคมของประเทศ ตลอดจนสนับสนุนการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมที่เกิดจากลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น อุตสาหกรรมซ่อมบำรุงและผลิตชิ้นส่วนอากาศยาน และอุตสาหกรรมระบบราง เป็นต้น เพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประเทศในการเป็นฐานการผลิตในภูมิภาคอาเซียน

๑.๕ การปรับโครงสร้างการผลิต

ปรับโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร โดยการปรับเปลี่ยนจากการผลิตสินค้าเกษตรขั้นปฐมเป็นสินค้าเกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าสูงมีคุณภาพและมาตรฐานสากล สามารถสร้างความเชื่อมโยงทางด้านวัตถุดิบกับประเทศเพื่อนบ้านและลดระดับการผลิตสินค้าขั้นปฐมที่สูญเสียขีดความสามารถในการแข่งขัน ลงสู่ระดับที่จำเป็นสำหรับการสร้างความมั่นคงทางด้านอาหารและพลังงาน จัดระบบการผลิตให้สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่และความต้องการของตลาดตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำทั้งด้านกายภาพและเศรษฐกิจ รวมทั้งส่งเสริมการรวมกลุ่มทางการเกษตรจากกิจการเจ้าของคนเดียวเป็นการประกอบการในลักษณะสหกรณ์ ห้างหุ้นส่วน และบริษัทเพื่อให้เกิดการประหยัดจากขนาด พิจารณาพันธุ์พืชที่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่และแหล่งน้ำ ใช้เทคโนโลยีการผลิตในระดับที่เหมาะสม ใช้กลไกตลาดในการป้องกันความเสี่ยง ตลอดจนส่งเสริมและเร่งขยายผลแนวความคิดทำการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และระบบเกษตรกรรมยั่งยืนปรับโครงสร้างการผลิตภาคบริการโดยเร่งพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งให้เกิดความเชื่อมโยงกันเป็นโครงข่ายทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ

๒. การพัฒนาศักยภาพคนตามช่วงวัยและการปฏิรูประบบเพื่อสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

๒.๑ การพัฒนาศักยภาพคนในทุกช่วงวัยให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ

โดยช่วงวัยเด็กตั้งแต่แรกเกิดให้มีพัฒนาการที่สมวัยในทุกด้าน วัยเรียน วัยรุ่นให้มีทักษะการเรียนรู้ ทักษะชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นภายใต้บริบทสังคมที่เป็นพหุวัฒนธรรม วัยแรงงานให้มีการพัฒนาระดับสมรรถนะฝีมือแรงงานเพื่อสร้างผลิตภาพเพิ่มให้กับประเทศ วัยผู้สูงอายุให้มีการทำงานที่เหมาะสมตามศักยภาพและประสบการณ์ มีรายได้ในการดำรงชีวิต มีการสร้างเสริมและฟื้นฟูสุขภาพเพื่อป้องกันหรือชะลอความทุพพลภาพและโรคเรื้อรังต่างๆ ที่จะก่อให้เกิดภาระแก่ปัจเจกบุคคล ครอบครัว และระบบบริการสุขภาพ

๒.๒ การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียมและทั่วถึง โดย

(๑) ปฏิรูประบบบริหารจัดการทางการศึกษา โดยปรับระบบบริหารจัดการการศึกษาใหม่เพื่อสร้างความรับผิดชอบต่อผลลัพธ์ (Accountability)

(๒) ปฏิรูประบบการคลังด้านการศึกษา เพื่อเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโดยการจัดสรรงบประมาณตรงสู่ผู้เรียน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากภาคเอกชนในการจัดการศึกษา

(๓) พัฒนาคุณภาพครูทั้งระบบ ตั้งแต่กระบวนการผลิต สรรหา และการคัดเลือกให้ได้คนดีคนเก่ง รวมทั้งระบบการประเมินและรับรองคุณภาพที่เน้นผลลัพธ์จากตัวผู้เรียน และ

(๔) ปฏิรูประบบการเรียนรู้ โดยมุ่งจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างสมรรถนะกำลังคนทั้งระบบ การศึกษาตั้งแต่ระดับปฐมศึกษาจนถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาสื่อเพื่อการเรียนรู้ ปรับหลักสูตรและผลิตกำลังคนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและความต้องการของตลาด การวิจัยและการใช้เทคโนโลยีและสื่อเพื่อการเรียนรู้

๒.๓ การพัฒนาด้านสุขภาพ โดยส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทาง

การแพทย์เพื่อรองรับการเป็นสังคมผู้สูงอายุทั้งในด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพและที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุยกระดับการบริหารจัดการระบบสุขภาพเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความยั่งยืนในระยะยาว โดยพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารทรัพยากรด้านสาธารณสุข บูรณาการระบบหลักประกันสุขภาพภาครัฐให้เกิดความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการและการใช้ทรัพยากร และส่งเสริมการอภิบาลระบบสุขภาพในรูปแบบเครือข่ายที่มีการใช้ทรัพยากรร่วมกัน พัฒนาศักยภาพของประเทศไทยสู่การเป็นศูนย์กลางสุขภาพนานาชาติทั้งในด้านศูนย์กลางบริการสุขภาพ (Medical Service Hub) ศูนย์กลางบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพ

๒.๔ การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีพในสังคมสูงวัย โดยการปรับปรุงสภาพแวดล้อมและความจำเป็นทางกายภาพให้เหมาะกับวัย และการพัฒนาระบบการดูแลผู้สูงอายุในรูปแบบที่หลากหลายทั้งในด้านการจัดบริการสุขภาพและสวัสดิการสังคมอย่างบูรณาการ โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งพัฒนาชุมชนที่มีศักยภาพและความพร้อมให้เป็นต้นแบบของการดูแลผู้สูงอายุเพื่อขยายผลไปสู่ชุมชนอื่น ตลอดจนการพัฒนาวัฒนธรรมในการใช้ชีวิตประจำวันสำหรับผู้สูงอายุ

๓. การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

๓.๑ การยกระดับรายได้และสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพ มุ่งเน้นการเพิ่มผลิตภาพแรงงาน โดยสนับสนุนให้แรงงานมีโอกาสเข้าถึงการเรียนรู้และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานอย่างมีมาตรฐาน ปรับโครงสร้างค่าจ้างแรงงานให้ชัดเจนและสะท้อนทักษะฝีมือแรงงานอย่างแท้จริง เร่งผลักดันให้การใช้ระบบมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม นอกจากนี้ เพิ่มผลิตภาพทางการผลิตของเกษตรกรรายย่อย โดยสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาและการผลิตทางการเกษตรที่สอดคล้องกับพื้นที่ สร้างหลักประกันรายได้แทนการอุดหนุนด้านราคาสินค้าเกษตร ลดต้นทุนทางการเกษตรโดยสนับสนุนปัจจัยการผลิต

๓.๒ การจัดบริการทางสังคมให้ทุกคนตามสิทธิขั้นพื้นฐาน และเน้นการสร้างภูมิคุ้มกันระดับปัจเจก โดย (๑) พัฒนาระบบบริการสาธารณะให้มีคุณภาพและมีช่องทางการเข้าถึงอย่างหลากหลาย โดยเฉพาะระบบบริการสาธารณสุขและการศึกษาขั้นพื้นฐาน สวัสดิการสังคม และกระบวนการยุติธรรม (๒) สนับสนุนการจัดหาที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อยและการเข้าถึงระบบสาธารณสุขภาค กำหนดเป็นนโยบายที่อยู่อาศัยแห่งชาติและเมืองน่าอยู่ พัฒนาโครงการที่อยู่อาศัยแก้ปัญหาชุมชนแออัดในเมืองโดยดำเนินการร่วมกับภาคธุรกิจเอกชน และ (๓) การจัดรูปแบบสวัสดิการพื้นฐานที่จำเป็นและเหมาะสมตามกลุ่มเป้าหมาย (Customized Welfare) ที่คำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน โดยมีแนวทางการรับภาระค่าใช้จ่ายร่วมกัน (Cost Sharing)

๓.๓ การสร้างความเสมอภาคในการเข้าถึงทรัพยากร โดยปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตร สนับสนุนให้เกษตรกรรายย่อยที่ไร้ที่ดินทำกินและยากจนได้มีที่ดินเป็นของตนเองหรือมีสิทธิทำกินในที่ดินปฏิรูประบบการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและเข้าถึงพื้นที่เป้าหมายได้อย่างแท้จริงด้วยการผลักดัน พรบ. ทรัพยากรน้ำ และบูรณาการแผนงานและงบประมาณร่วมกันของหน่วยงาน และสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมรวมทั้งปรับโครงสร้างภาษีที่เป็นธรรม เช่น ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ภาษีมรดก และภาษีสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

๓.๔ การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค การคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐาน และการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียมโดยการเสริมศักยภาพและความเข้มแข็งด้านกฎหมายให้แก่ประชาชน รวมทั้งการปรับปรุงและบังคับใช้กฎหมายเพื่อลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ เช่น กฎหมายป่าชุมชนกฎหมายภาษีมรดก กฎหมายที่ดิน เป็นต้น

๔. การรองรับการเชื่อมโยงภูมิภาคและความเป็นเมือง

๔.๑ การลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกของเมือง เตรียมความพร้อมรองรับความเป็นเมือง ทั้งด้านการบริหารจัดการด้านผังเมืองด้านสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ระบบคมนาคมขนส่ง ระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม ระบบการศึกษาและระบบสาธารณสุขที่ได้มาตรฐาน มีคุณภาพ และเพียงพอต่อความต้องการของคนในเมือง รวมทั้งเสริมสร้างความสามารถในการบริหารจัดการเมืองตามระดับการพัฒนา

๔.๒ การพัฒนาด้านการขนส่งและโลจิสติกส์เชื่อมโยงกับเพื่อนบ้าน ส่งเสริมและเร่งรัดการพัฒนาระบบการบริหารจัดการโลจิสติกส์ของประเทศเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศทั้งด้านการค้า การลงทุน และการบริการ โดยคำนึงถึงการเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Logistics) สนับสนุนให้เกิด

ความร่วมมือในห่วงโซ่อุปทาน และปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบ รวมทั้งปรับลดกระบวนการด้านอำนวยความสะดวกทางการค้า ขนส่ง และโลจิสติกส์ให้มีความสะดวกและมีประสิทธิภาพต่อภาคธุรกิจอย่างแท้จริง

๔.๓ การส่งเสริมการลงทุน การค้าชายแดน และการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ให้ความสำคัญกับนโยบายส่งเสริมการลงทุนและการค้าชายแดนเพื่อดึงดูดให้นักลงทุนในภูมิภาคเข้ามาลงทุนในไทย และประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งส่งเสริมการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษในพื้นที่ชายแดนโดยให้ความสำคัญกับการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน การส่งเสริมการลงทุนและสิทธิประโยชน์ การบริหารจัดการแรงงานต่างด้าว และการให้บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จ เพื่อช่วยอำนวยความสะดวกด้านการค้าชายแดนและการผ่านแดนระหว่างไทยกับประเทศในภูมิภาคมากขึ้น

๕. การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๕.๑ การรักษาทุนทางธรรมชาติเพื่อการเติบโตสีเขียว ใช้ประโยชน์จากทุนธรรมชาติ โดยคำนึงถึงขีดจำกัดและศักยภาพในการฟื้นตัว ปกป้องรักษาทรัพยากรป่าไม้ โดยสนธิกำลังของทุกภาคส่วนนำระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการ บังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม เพิ่มพื้นที่ป่าไม้โดยส่งเสริมการปลูกไม้มีค่าทางเศรษฐกิจระยะยาว อนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืนและแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม รวมทั้งผลักดันแนวทางการประเมินมูลค่าของระบบนิเวศและการสร้างรายได้จากการอนุรักษ์ จัดสรรที่ดินให้แก่ผู้ยากไร้ กระจายการถือครองที่ดิน จัดทำฐานข้อมูลที่ดินเพื่อการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ การจัดเก็บภาษีที่ดินในอัตราก้าวหน้า กำหนดเขตการถือครองที่ดินที่เหมาะสม และกำหนดมาตรการป้องกันการถือครองที่ดินของคนต่างชาติ บริหารจัดการน้ำเพื่อให้เกิดความยั่งยืน บูรณาการระหว่างหน่วยงานอย่างเป็นระบบ

๕.๒ การส่งเสริมการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สร้างระบบหมุนเวียนวัสดุที่ใช้แล้วที่มีประสิทธิภาพ ขับเคลื่อนสู่ Zero Waste Society ผ่านมาตรการต่างๆ เช่น การปฏิรูประบบภาษีและค่าธรรมเนียมเพื่อสิ่งแวดล้อม การศึกษาเพื่อสิ่งแวดล้อม มาตรฐานและฉลากสินค้า เป็นต้น

๕.๓ การส่งเสริมการผลิต การลงทุน และการสร้างงานสีเขียว เพื่อยกระดับประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนากลยุทธ์อุตสาหกรรมสีเขียว ส่งเสริมผู้ประกอบการให้สามารถปรับระบบห่วงโซ่อุปทานหรือห่วงโซ่คุณค่าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Supply Chain/Green Value Chain) ส่งเสริมการทำการเกษตรกรรมยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมภาคบริการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อย เพื่อให้ประเทศไทยมีศักยภาพให้มีความก้าวหน้ามากขึ้นในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

๕.๔ การจัดการมลพิษและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ด้วยการเร่งรัดการควบคุมมลพิษทั้งทางอากาศ ขยะ น้ำเสีย และของเสียอันตราย ที่เกิดจากการผลิตและบริโภค เพื่อสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี

ให้กับประชาชน เร่งรัดแก้ไขปัญหาการจัดการขยะเป็นลำดับแรก โดยส่งเสริมให้เกิดกลไกการคัดแยกขยะเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ให้มากที่สุดเร่งกำจัดขยะมูลฝอยตกค้างสะสมในสถานที่กำจัดในพื้นที่วิกฤต สร้างรูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายที่เหมาะสม เน้นการแปรรูปเป็นพลังงาน สร้างวินัยของคนในชาติมุ่งสู่การจัดการที่ยั่งยืน โดยให้ความรู้แก่ประชาชน และการบังคับใช้กฎหมาย

๕.๕ การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ ผลักดันการจัดทำแผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของอาเซียน หาแนวทางความร่วมมือกับอาเซียนและอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงในประเด็นการขนส่งข้ามพรมแดน การเคลื่อนย้ายแรงงาน การบริหารจัดการพลังงานและการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

๕.๖ การเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพิ่มศักยภาพในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้กับทุกภาคส่วน ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อลดผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พัฒนาระบบฐานข้อมูลและระบบการเตือนภัย ตลอดจนส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศ ด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติ ให้ความสำคัญกับการป้องกันน้ำท่วม วางแผนป้องกันเมืองและพื้นที่ชายฝั่ง พัฒนาเมืองที่สามารถปรับตัวและยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Resilience City) การให้บริการของระบบนิเวศ ส่งเสริมการลงทุนของภาคเอกชนในการรับมือภัยพิบัติโดยสร้างแนวป้องกันตามธรรมชาติ และการจัดทำแผนธุรกิจต่อเนื่อง รวมทั้งการพัฒนากระบวนการจัดการภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพพร้อมรองรับแนวโน้มการเกิดภัยพิบัติที่รุนแรงในอนาคต

๖. การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

๖.๑ การสร้างความโปร่งใสในทุกขั้นตอนของการปฏิบัติราชการ โดยให้มีช่องทางให้ทุกภาคส่วนสามารถเข้าถึง เข้าตรวจสอบข้อมูลของภาคราชการและร้องเรียนได้ เช่น ข้อมูลการประกวดราคาจัดซื้อ จัดจ้างโครงการของทางราชการ ข้อมูลการประมูลโครงการ ผู้ชนะการประมูลและราคาปิดประมูลข้อมูลความก้าวหน้าตามกระบวนการยุติธรรม เช่น คดีที่ไม่ดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาล คดีทุจริตคอร์รัปชันและคดีที่ประชาชนให้ความสนใจในแต่ละยุคสมัย ฯลฯ

๖.๒ การพัฒนาบุคลากรภาครัฐ ให้มีความเป็นมืออาชีพและเพียงพอต่อการขับเคลื่อนภารกิจ ภาครัฐร่วมกับภาคเอกชนและภาคประชาสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้ระบบราชการเล็กกะทัดรัดแต่มีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพสูง

๖.๓ การสร้างรูปแบบการพัฒนา อปท. ให้เหมาะสม สามารถรับมือการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งเป็นแกนหลักในการประสานเครือข่ายและเชื่อมโยงภาคส่วนต่างๆ ในระดับพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๖.๔ การสร้างระบบตรวจสอบ ติดตามและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ สร้างผลงานที่มีคุณภาพ รวดเร็วและน่าเชื่อถือ สามารถเป็นเครื่องมือให้กับคณะรัฐมนตรีประกอบการตัดสินใจในเชิงนโยบายได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการติดตาม ประเมินผลโครงการใหญ่ๆ ที่มีการใช้จ่ายงบประมาณเป็นจำนวนมาก และเป็นโครงการที่มีผลกระทบในวงกว้าง

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

➤ แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

แผนพัฒนาภาค เป็นแผนที่ยึดกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนจากทุกจังหวัด ทั้ง ๔ ภูมิภาคขึ้น เพื่อสนับสนุนจังหวัดและกลุ่มจังหวัดให้สามารถใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาภาค จัดทำโดยสำนักงานพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่สมดุล ยึดแนวความคิดการพัฒนาตาม “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยประกอบไปด้วย ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเหนือ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคกลาง ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคใต้ ซึ่งเทศบาลตำบลบ้านเหลื่อมนั้นตั้งอยู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีของเทศบาลมีความสัมพันธ์กับแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านการเกษตร การท่องเที่ยว การค้าการลงทุน การพัฒนาคนให้มีสุขภาพดีทั้งร่างกาย จิตใจและสติปัญญา รอบรู้ เท้าทันการเปลี่ยนแปลง สามารถดำรงชีพได้อย่างมีคุณภาพ สร้างความมั่นคงด้านอาหาร แก้ไขปัญหาความยากจน หนี้สิน และการออมของครัวเรือน มีสัมมาอาชีพที่มั่นคง สามารถพึ่งพาตนเองและดูแลครอบครัวได้อย่างอบอุ่น พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมบูรณ์ ซึ่งแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีรายละเอียดสรุปย่อ ดังนี้

กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค

ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕๓/๑ และมาตรา ๕๓/๒ บัญญัติให้จังหวัดและกลุ่มจังหวัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น สำนักงานพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) จึงได้จัดทำกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคที่ยึดกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนจากทุกจังหวัดทั้ง ๔ ภูมิภาคขึ้น เพื่อสนับสนุนจังหวัดและกลุ่มจังหวัดให้สามารถใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

๑. แนวคิดและหลักการ

๑.๑ ยึดแนวความคิดการพัฒนาตาม “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ให้เกิดการพัฒนาที่สมดุล เป็นธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อผลกระทบจากกระแสการเปลี่ยนแปลงทั้งจากภายนอกและภายในประเทศ ควบคู่กับกับแนวคิด “การพัฒนาแบบองค์รวม” ที่ยึด คน ผลประโยชน์ของประชาชน ภูมิสังคม ยุทธศาสตร์พระราชทาน เข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา ยึดหลักการมีส่วนร่วมของทุกภาคภาคีการพัฒนา และหลักธรรมาภิบาล เพื่อให้สังคมสมานฉันท์และอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน

๑.๒ หลักการ มุ่งสร้างความเชื่อมโยงกับแผนระดับชาติต่างๆ นโยบายรัฐบาล แผนการบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อสร้างโอกาสทางการพัฒนา สอดคล้องกับภูมิสังคมของพื้นที่ โดย

- (๑) กำหนดรูปแบบการพัฒนาเชิงพื้นที่ของประเทศและภาค รวมถึงชุมชน
- (๒) กำหนดบทบาทและยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคให้สอดคล้องกับศักยภาพและโอกาสของพื้นที่

๒. ทิศทางการพัฒนาเชิงพื้นที่

ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา สภาพแวดล้อมภายนอกเป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ เป็นผลให้จำเป็นต้องเตรียมการรองรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวให้เหมาะสม การพัฒนาที่สมดุล ดังนั้นจึงกำหนดทิศทางการพัฒนาพื้นที่ของประเทศ ดังนี้

๒.๑ พัฒนาพื้นที่ในภูมิภาคต่างๆ ของประเทศให้เชื่อมโยงกับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เพื่อเป็นฐานการพัฒนาด้านอุตสาหกรรม การเกษตรและการแปรรูปการเกษตร และการท่องเที่ยวของภูมิภาค โดยเฉพาะ

๒.๑.๑ พัฒนาพื้นที่เชื่อมโยงทางเศรษฐกิจตามแนวตะวันออก – ตะวันตก (East West Economic Corridor) เช่น พื้นที่เขตเศรษฐกิจแม่สอด-สุโขทัย-พิษณุโลก-ขอนแก่น-มุกดาหาร แนวสะพานเศรษฐกิจพื้นที่อรัญประเทศ-สระแก้ว-ปราจีนบุรี พื้นที่เศรษฐกิจระนอง-ชุมพร-บางสะพาน แนวสะพานเศรษฐกิจพังงา-กระบี่-สุราษฎร์ธานี-นครศรีธรรมราช และแนวสะพานเศรษฐกิจสตูล-สงขลา

๒.๑.๒ พัฒนาพื้นที่เชื่อมโยงทางเศรษฐกิจตามแนวเหนือ-ใต้ (North South Economic Corridor) ได้แก่ แนวเศรษฐกิจเชียงใหม่-เชียงราย-พิษณุโลก-นครสวรรค์-จังหวัดปริมณฑล แนวเศรษฐกิจหนองคาย-อุดรธานี-ขอนแก่น-นครราชสีมา-จังหวัดปริมณฑล พื้นที่แหลมฉบัง-ชลบุรี-ฉะเชิงเทรา-สระแก้ว-บุรีรัมย์-มุกดาหาร

๒.๒ พัฒนาบริการพื้นฐานของชุมชนเพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจเชื่อมโยงระหว่างประเทศ โดยเน้นพื้นที่ชุมชนตามแนวเขตเศรษฐกิจเหนือ-ใต้ และตะวันออก-ตะวันตก โดยเฉพาะชุมชนเศรษฐกิจชายแดน

๒.๓ พัฒนาระบบโลจิสติกส์และโครงข่ายคมนาคมขนส่งเพื่อสนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันเชิงพื้นที่ เช่น การพัฒนาระบบราง เพิ่มประสิทธิภาพการขนส่งทางน้ำ และเพิ่มประสิทธิภาพการเชื่อมโยงโครงข่ายการคมนาคมบริเวณจุดตัด เช่น พิษณุโลก และขอนแก่น

๒.๔ สร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศให้ยั่งยืน ได้แก่ พัฒนาแหล่งน้ำให้เพียงพอต่อการเกษตร พัฒนาสิ่งแวดล้อมเมืองและแหล่งอุตสาหกรรม และการจัดให้มีการจัดการใช้ประโยชน์ที่ดินอย่างมีประสิทธิภาพ

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

๓.๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนา

(๑) เพิ่มศักยภาพการแข่งขันด้านเศรษฐกิจ โดยการยกมาตรฐานและประสิทธิภาพการผลิต การเกษตร การพัฒนาศักยภาพการประกอบการด้านอุตสาหกรรม อุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว การตั้งองค์กรร่วมภาครัฐและเอกชนระดับพื้นที่เพื่อส่งเสริมอำนวยความสะดวกด้านการค้าการลงทุน และส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน

(๒) สร้างคนให้มีคุณภาพ เพื่อพัฒนาคนให้มีสุขภาพดีทั้งร่างกาย จิตใจและสติปัญญา รอบรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง สามารถดำรงชีพได้อย่างมีคุณภาพ

(๓) สร้างสังคมและเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็ง เพื่อสร้างความมั่นคงด้านอาหาร แก้ไขปัญหาความยากจน หนี้สิน และการออมของครัวเรือน มีสมาชิกอาชีพที่มั่นคง สามารถพึ่งพาตนเองและดูแลครอบครัวได้อย่างอบอุ่น

(๔) พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมบูรณ์ โดยเร่งอนุรักษ์และฟื้นฟูพื้นที่ป่าไม้ให้ได้ ๑๕.๙ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๒๕ ของพื้นที่ภาค ป้องกันการรุกพื้นที่ชุ่มน้ำ พัฒนาแหล่งน้ำและระบบชลประทาน พื้นฟูดิน ยับยั้งการแพร่กระจายดินเค็ม และเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการโดยส่งเสริมทำเกษตรอินทรีย์

๓.๒ ทิศทางการพัฒนากลุ่มจังหวัดและจังหวัด

(๑) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ ประกอบด้วย อุดรธานี หนองคาย หนองบัวลำภู และเลย) เน้นการฟื้นฟูระบบนิเวศเพื่อรักษาสมดุลธรรมชาติ การปรับโครงสร้างการผลิตด้านการเกษตรการส่งเสริมการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยวเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน

(๒) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ ประกอบด้วย สกลนคร นครพนม และมุกดาหาร เน้นให้ความสำคัญกับความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าการเกษตร ส่งเสริมพื้นที่ชลประทาน การทำปศุสัตว์โดยเฉพาะโคนม

(๓) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ประกอบด้วย ขอนแก่น กาฬสินธุ์ มหาสารคาม และร้อยเอ็ด เน้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของเมืองรองรับการเป็นศูนย์กลางการค้าบริการ และการลงทุนของภาค การใช้ประโยชน์พื้นที่ชลประทานให้เกิดประโยชน์สูงสุด การทำการเกษตรก้าวหน้า การเตรียมการรองรับอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน (Ethanol) ควบคู่กับการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต

(๔) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ ประกอบด้วย นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์ มุ่งเน้นการพัฒนาระบบชลประทานให้เต็มศักยภาพ การเตรียมการรองรับอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน (Ethanol) พัฒนาการท่องเที่ยวทั้งการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์และอารยธรรมขอมด้วยการสร้างคุณค่าเพิ่มและพัฒนาเส้นทาง

(๕) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ประกอบด้วย อุบลราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธร และอำนาจเจริญ มุ่งเน้นการพัฒนาแหล่งน้ำ และระบบบริหารจัดการเพื่อแก้ไขปัญหา น้ำท่วมและขาดแคลนน้ำ การสร้างงานและรายได้จากการท่องเที่ยวให้มากขึ้น

➤ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

ทิศทางการพัฒนากลุ่มจังหวัดและจังหวัดขอนแก่น

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง (กลุ่มจังหวัด ร้อยเอ็ด - ขอนแก่น - มหาสารคาม - กาฬสินธุ์)

คณะรัฐมนตรี มีมติเมื่อวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ จัดแบ่งกลุ่มจังหวัด เป็น ๑๘ กลุ่มจังหวัด โดยจังหวัดขอนแก่น จัดอยู่ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ประกอบด้วย จังหวัดขอนแก่น ร้อยเอ็ด มหาสารคาม และกาฬสินธุ์ หรือเรียกว่ากลุ่ม “ร้อยแก่นสารสินธุ์” (ร้อย มาจาก ร้อยเอ็ด, แก่น มาจาก ขอนแก่น, สาร มาจาก มหาสารคาม, สินธุ์ มาจาก กาฬสินธุ์)

กลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ กำหนดวิสัยทัศน์การพัฒนาของกลุ่มจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๕๗ -๒๕๖๐) ฉบับ ทบทวนไว้ว่า “เพิ่มผลิตภาพพืชเศรษฐกิจหลัก (ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง) อุตสาหกรรมการค้า การบริการ การท่องเที่ยว และการลงทุนสู่สากล”

เป้าประสงค์ (เชิงวิสัยทัศน์)

เพื่อก้าวไปสู่วิสัยทัศน์และการพัฒนากลุ่มจังหวัดที่พึงปรารถนาในระยะยาว ๔ ปี จึงได้กำหนด เป้าหมายหลักในการพัฒนากลุ่มจังหวัดไว้ ดังนี้-

- ๑) เพิ่มคุณภาพการผลิตพืชเศรษฐกิจหลักให้ได้มาตรฐาน
- ๒) เพิ่มมูลค่าการค้า การลงทุน การแปรรูปพืชเศรษฐกิจ
- ๓) พัฒนาการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดสู่การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
- ๔) เตรียมความพร้อมกลุ่มจังหวัดในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ประเด็นยุทธศาสตร์/กลยุทธ์ /แนวทางการพัฒนา

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และกลยุทธ์การพัฒนาเพื่อบรรลุวิสัยทัศน์ ของการพัฒนารายได้ประเด็นยุทธศาสตร์ รวม ๔ ประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาศักยภาพการผลิต การแปรรูป การค้า พืชเศรษฐกิจให้มีความเข้มแข็ง
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมการค้า การลงทุนและพัฒนาอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การก้าวสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

➤ แผนพัฒนาจังหวัดขอนแก่น

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดขอนแก่น เป็นแผนพัฒนาจังหวัดที่แสดงทิศทางหรือแนวทางการพัฒนาในอนาคตเชิงนโยบายหรือยุทธศาสตร์ที่ครอบคลุมทุกด้าน ซึ่งสอดคล้องกับนโยบาย และศักยภาพการพัฒนาในระดับพื้นที่ โดยเกิดจากกระบวนการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาหรือทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาร่วมกันระดมความคิดเห็น จนเป็นฉันทามติร่วมกันในการรวมพลังขับเคลื่อนเพื่อให้การพัฒนาจังหวัดขอนแก่นสัมฤทธิ์ผลตามที่มุ่งหวังไว้

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดขอนแก่น

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดขอนแก่น ได้กำหนดวิสัยทัศน์การพัฒนาไว้ว่านับตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑ - ๑๑ จังหวัดขอนแก่นกำหนดให้เป็นเมืองสำคัญของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทำให้มีการวางรากฐานการพัฒนาจังหวัดอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านโครงสร้างพื้นฐานส่งผลให้ในปัจจุบันจังหวัดขอนแก่นเป็นศูนย์กลางความเจริญในทุกด้านของภูมิภาค ทั้งนี้การเปลี่ยนแปลงในยุคโลกาภิวัตน์ ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วและซับซ้อนมากยิ่งขึ้น เพื่อป้องกันและบรรเทาปัญหา ที่อาจเกิดขึ้นจากการพัฒนาอย่างไร้ทิศทาง เช่น ปัญหาการจราจร ปัญหาปริมาณขยะ ปัญหาความเหลื่อมล้ำทางสังคมและเศรษฐกิจ จังหวัดขอนแก่นจึงได้มีการกำหนดกรอบทิศทาง การพัฒนาให้มีความชัดเจนและรัดกุมเพื่อให้สามารถนำศักยภาพภายในที่มีใช้พัฒนาเมืองทั้งใน เชิงรุกและเชิงรับได้อย่างเหมาะสม เพื่อให้การพัฒนาจังหวัดเป็นไปอย่างยั่งยืนเกิดประโยชน์สุขที่แท้จริงต่อประชาชนและก้าวสู่ความเป็นมหานครแห่งอาเซียน จึงกำหนดกรอบแนวทางการพัฒนาจังหวัดขอนแก่น ๔ ปี (พ.ศ.๒๕๕๗ - ๒๕๖๐) ดังนี้

วิสัยทัศน์ : ขอนแก่นเมืองน่าอยู่ ศูนย์กลางเชื่อมโยงการค้า การลงทุน และการบริการของกลุ่มประเทศ

อนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขง

จุดยืนทางยุทธศาสตร์ เมืองศูนย์กลางเศรษฐกิจ และสังคมในกลุ่มประเทศอนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขง

- ศูนย์กลางการค้า การลงทุน และบริการ
- ศูนย์กลางการคมนาคมขนส่ง และโลจิสติกส์
- ศูนย์กลางการแพทย์และสาธารณสุข
- ศูนย์กลางการศึกษา
- ศูนย์กลางการประชุมและการท่องเที่ยว
- ศูนย์กลางอุตสาหกรรมสีเขียว

พันธกิจ

๑. การเสริมสร้างชุมชนให้เข้มแข็ง คนในชุมชนมีชีวิตอยู่ด้วยความผาสุก
๒. พัฒนาให้เป็นเมืองน่าอยู่อย่างยั่งยืน
๓. พัฒนาให้เป็นศูนย์กลางของกลุ่มประเทศอนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขง

เป้าประสงค์รวม

๑. อัตราการเติบโตทางด้านเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น และมีเสถียรภาพ
๒. ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน และสร้างความมั่นคงทางสังคม

๓. อนุรักษ์ ปั่นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเสริมสร้างความเข้มแข็งในการบริหารจัดการอย่างยั่งยืน

๔. ยกระดับการค้า การลงทุน และการบริการให้มีการเชื่อมโยงกับกลุ่มประเทศอนุภาค ลุ่มน้ำโขง และอาเซียน

ประเด็นยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การพัฒนาเศรษฐกิจให้มีความมั่นคงและมีความสามารถทางการแข่งขัน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : การพัฒนาคุณภาพคนและสังคมที่มีคุณภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : การเสริมสร้างความมั่นคง และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ : การเพิ่มศักยภาพของเมืองเพื่อเชื่อมโยงโอกาสจากกลุ่มประเทศอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ : การพัฒนาการบริหารภาครัฐ

ด้วยจังหวัดขอนแก่น ได้ดำเนินการทบทวนแผนพัฒนาจังหวัดขอนแก่น (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕) ตามนโยบายหลักเกณฑ์และวิธีการจัดทำแผนต่างๆ ภายใต้คณะกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาค (ก.บ.ภ.) ซึ่งสอดคล้องตามยุทธศาสตร์ชาติ แผนปฏิรูปประเทศ และทิศทางการพัฒนาภาคในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

คณะกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาค(ก.บ.ภ.) ได้มีมติในคราวประชุม เมื่อวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๖๒ เห็นชอบแผนพัฒนาจังหวัดขอนแก่น (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕) ฉบับทบทวน และคณะรัฐมนตรีได้มีมติรับทราบผลการพิจารณา เมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๒ โดยแผนพัฒนาจังหวัดขอนแก่น(พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕) ฉบับทบทวน มีสาระสำคัญ ดังนี้

๑. เป้าหมายการพัฒนาจังหวัด

“มหานครน่าอยู่ มุ่งสู่เมืองนวัตกรรม ศูนย์กลางเชื่อมโยงการค้าอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง”

๒. ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด

๒.๑ อัตราการขยายตัวมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพิ่มขึ้น

๒.๒ พัฒนาเมืองศูนย์กลางของจังหวัดให้เป็นเมืองน่าอยู่

๒.๓ ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน และสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ

๒.๔ อนุรักษ์ ปั่นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเสริมสร้างความเข้มแข็งในการบริหารจัดการอย่างยั่งยืน

๓. ประเด็นการพัฒนาของจังหวัด

๓.๑ การยกระดับการพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขัน และเชื่อมโยงโอกาสจากประเทศอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง

๓.๒ การพัฒนาคุณภาพคนและสังคม

๓.๓ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

๓.๔ การเสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๓.๕ การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพด้านการเป็นเมืองอัจฉริยะ (Smart City) และเมืองแห่งการประชุมสัมมนา (Meeting” Incentive Travel, Conventions, Exhibitions : MICE City)

๑.๔ กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดขอนแก่น

ประจำปี ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔

วิสัยทัศน์

“ขอนแก่นเมืองน่าอยู่ ชุมชนเข้มแข็งเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้และเศรษฐกิจแห่งอาเซียน”

พันธกิจ

๑. เสริมสร้างชุมชนให้เข้มแข็งและพัฒนาให้เป็นบ้านเมืองที่น่าอยู่อย่างยั่งยืน
๒. พัฒนาคมนให้ มีคุณภาพ มีทักษะในวิชาชีพ มีคุณธรรม และจริยธรรม
๓. จัดการศึกษาในและนอกระบบให้ได้มาตรฐาน และสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้
๔. สร้างเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็งและแข่งขันได้ โดยเชื่อมโยงการค้า การลงทุน การบริการ และการท่องเที่ยว
๕. พัฒนาโครงข่ายระบบการคมนาคมขนส่ง ระบบบริการสาธารณะ และเครือข่าย การป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัยให้มีประสิทธิภาพ และได้มาตรฐาน
๖. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมให้เกิดประโยชน์ มีความสมดุลอย่างยั่งยืน
๗. สืบสานวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี ที่ดีงามของท้องถิ่นให้คงอยู่ส่งเสริมการท่องเที่ยวของชุมชนที่เป็นเอกลักษณ์ท้องถิ่น

ประเด็นยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย ๘ ยุทธศาสตร์ ดังนี้-

- ยุทธศาสตร์ ที่ ๑ การพัฒนาเมืองและชุมชน
- ยุทธศาสตร์ ที่ ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
- ยุทธศาสตร์ ที่ ๓ การพัฒนาศักยภาพพลเมือง
- ยุทธศาสตร์ ที่ ๔ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม
เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์ ที่ ๕ การพัฒนาการเกษตรยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์ ที่ ๖ การเสริมสร้างสุขภาวะ
- ยุทธศาสตร์ ที่ ๗ การสร้างเสริมทุนทางสังคมให้เข้มแข็งและพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน
เพื่อการแข่งขันภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- ยุทธศาสตร์ ที่ ๘ การพัฒนาการบริหารภาครัฐ

แนวทางการพัฒนา ประกอบด้วย ๓๓ แนวทางการพัฒนา ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาเมืองและชุมชน ประกอบด้วย ๔ แนวทางการพัฒนา ดังนี้

- ๑.๑ พัฒนาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการชุมชนเมืองและชนบทอย่างทั่วถึงและเป็นระบบ
- ๑.๒ พัฒนาเพิ่มประสิทธิภาพระบบเครือข่ายการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
ในท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพได้มาตรฐาน
- ๑.๓ พัฒนาส่งเสริม และสนับสนุนระบบการรักษาความปลอดภัย ในเขตเมืองและชุมชน
แบบมีส่วนร่วม

๑.๔ ส่งเสริมสนับสนุนการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดและอบายมุขอย่างเป็นระบบครบวงจร

๑.๕ สร้างวินัยประชาชน และความร่วมมือในการดูแลความเป็นระเบียบชุมชน การจราจร และการลดอุบัติเหตุ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ประกอบด้วย ๓ แนวทางการพัฒนา ดังนี้

๒.๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเส้นทางคมนาคมขนส่งให้ได้มาตรฐานและให้ทั่วถึง

๒.๒ พัฒนาระบบการให้บริการขนส่งมวลชนให้ได้มาตรฐาน สะดวก สะอาดและปลอดภัย

๒.๓ พัฒนาจังหวัดเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และเป็นศูนย์กลางการพัฒนาในด้านต่าง ๆ อย่างสมดุล

๒.๔ พัฒนาพื้นที่สีเขียวและปรับปรุงภูมิทัศน์ที่สวยงามเหมาะสม

๒.๕ สนับสนุนชุมชน หน่วยงานผู้ประกอบการในการพัฒนาระบบสุขภาพ และรักษาความสะอาด

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาการศึกษาและศักยภาพพลเมือง ประกอบด้วย ๔ แนวทางการพัฒนา ดังนี้

๓.๑ ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐานในระบบให้ได้มาตรฐานและสนับสนุนให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาเต็มศักยภาพ

๓.๒ เพิ่มโอกาสทางการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยสำหรับประชาชนทุกเพศ ทุกวัยอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ

๓.๓ พัฒนา ส่งเสริมและสนับสนุนกีฬาขั้นพื้นฐานสู่ความเป็นเลิศและมุ่งสู่กีฬามืออาชีพและการกีฬา/นันทนาการเพื่อการออกกำลังกาย

๓.๔ ส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาการประกอบอาชีพ/ทักษะฝีมือ ที่เหมาะสมตรงศักยภาพของประชาชน

๓.๕ ส่งเสริมและปลูกฝังค่านิยมหลัก ๑๒ ประการ

๓.๖ เพิ่มพื้นที่สร้างสรรค์แก่เด็กและเยาวชนกิจกรรมอาสา เพื่อการใช้ทักษะชีวิตที่ดี เห็นคุณค่าตนเองและสังคม

๓.๗ ส่งเสริมกระบวนการพัฒนาประชาธิปไตยในชุมชนท้องถิ่นและยกระดับทักษะประชาชนในการเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ประกอบด้วย ๖ แนวทางการพัฒนา ดังนี้

๔.๑ บริหารจัดการอนุรักษ์ ป่าไม้ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมแบบบูรณาการ และยั่งยืน

๔.๒ อนุรักษ์ ป่าไม้ และเพิ่มพื้นที่ป่า ป่าชุมชน และป่าต้นน้ำลำธารให้เกิดความอุดมสมบูรณ์

๔.๓ พัฒนาพื้นที่ชุ่มน้ำ แหล่งน้ำ แหล่งน้ำใต้ดินและการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ และมีประสิทธิภาพ โดยประชาชนมีส่วนร่วม

๔.๔ เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการขยะชุมชน สิ่งปฏิกูล และน้ำเสีย

๔.๕ สร้างสังคมและพลเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๔.๖ ส่งเสริมการใช้พลังงานทางเลือกโซลาร์ฟาร์ม

๔.๗ พัฒนาด้านแบบกิจกรรม/สาธิต แนวทางการใช้พลังงานทางเลือกใน อปท. ตามศักยภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาการเกษตรยั่งยืน ประกอบด้วย ๕ แนวทางการพัฒนา ดังนี้

๕.๑ พัฒนาส่งเสริมการเกษตรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๕.๒ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มให้ภาคเกษตร

๕.๓ ยกระดับคุณภาพการผลิตพืชอาหารที่ปลอดภัย (Food Safety) และสนับสนุน
การเกษตรอินทรีย์เพื่อภาวะสุขภาพ

๕.๔ สนับสนุนการพัฒนารูปแบบการถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรที่เหมาะสมและนวัตกรรม
ในพื้นที่

๕.๕ ส่งเสริมการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ และต้นแบบเศรษฐกิจพอเพียงที่สอดคล้องกับพื้นที่

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การเสริมสร้างสุขภาวะ ประกอบด้วย ๕ แนวทางการพัฒนา ดังนี้

๖.๑ พัฒนาระบบบริการด้านสาธารณสุขให้มีคุณภาพ และเข้าถึงได้อย่างทั่วถึงเท่าเทียมใน
ระดับปฐมภูมิ

๖.๒ พัฒนาระบบบริการทางสังคมให้มีคุณภาพและเข้าถึงได้อย่างทั่วถึงเท่าเทียม

๖.๓ สนับสนุนการฟื้นฟูการแพทย์แผนไทย และแพทย์ทางเลือกตามความเหมาะสมและ
เชื่อมโยงกับการดูแลสุขภาพ

๖.๔ สนับสนุนการปฏิบัติงานของอาสาสมัครสาธารณสุขมูลฐาน (อสม.) และพัฒนารูปแบบ
การบริการประชาชน

๖.๕ เฝ้าระวัง ป้องกันโรคติดต่อ โรคอุบัติใหม่และการแพร่ระบาดในพื้นที่ และพัฒนาระบบการ
ส่งต่อร่วมกับหน่วยบริการที่มีคุณภาพ

**ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การสร้างเสริมทุนทางสังคมให้เข้มแข็ง และพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนเพื่อการแข่งขัน
ภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง** ประกอบด้วย ๕ แนวทางการพัฒนา ดังนี้

๗.๑ เสริมสร้างค่านิยม คุณธรรม จริยธรรม จิตสาธารณะ และวัฒนธรรมที่ดั่งงามแก่เด็ก
และเยาวชน

๗.๒ อนุรักษ์สืบสานทำนุบำรุงศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี และ
ภูมิปัญญาท้องถิ่น

๗.๓ พัฒนาและส่งเสริมเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนให้ เข้มแข็งและสามารถแข่งขันได้

๗.๔ พัฒนาส่งเสริม การพาณิชย์ การลงทุนและการท่องเที่ยว

๗.๕ ส่งเสริม สนับสนุนกระบวนการเรียนรู้ และการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
ไปใช้ในการประกอบอาชีพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การพัฒนาการบริหารภาครัฐภายใต้หลักธรรมาภิบาล ประกอบด้วย ๕ แนวทาง
การพัฒนา ดังนี้

๘.๑ ส่งเสริมการกระจายอำนาจให้แก่ภาคประชาชน

๘.๒ ส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมใหม่ในการ
ปฏิบัติงานและบริการประชาชนอย่างต่อเนื่อง

- ๘.๓ พัฒนาขีดสมรรถนะของบุคลากรให้เพิ่มขึ้นและพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง
- ๘.๔ ส่งเสริมการมีส่วนร่วม และการสร้างเครือข่ายของภาคประชาชน
- ๘.๕ พัฒนาระบบข้อมูลข่าวสารและความโปร่งใส ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการประเมินผลกระทบจากการพัฒนาท้องถิ่น

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑ วิสัยทัศน์ ของเทศบาลตำบลดอนโมง

เทศบาลตำบลดอนโมง ได้กำหนดวิสัยทัศน์ (Vision) เพื่อแสดงสถานการณ์ในอนาคต ซึ่งเป็จุดมุ่งหมายความคาดหวังที่ต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคตข้างหน้า ซึ่งจะสามารถสะท้อนถึงสภาพการณ์ของท้องถิ่นในอนาคตอย่างรอบด้าน ภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมด้านต่างๆ จึงได้กำหนดวิสัยทัศน์ คาดหวังที่จะให้เกิดขึ้นในอนาคต ดังนี้

**“เทศบาลตำบลดอนโมง มีระบบบริหารจัดการที่ดี
เป็นเมืองน่าอยู่ สู่การพัฒนาที่ยั่งยืน”**

๒.๒ ยุทธศาสตร์

ประเด็นยุทธศาสตร์ของเทศบาลตำบลดอนโมง ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การแก้ไขปัญหาความยากจน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาเมืองและชุมชนน่าอยู่
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน การค้า และการลงทุน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาระบบบริหารจัดการที่ดี

๒.๓ เป้าประสงค์

๑. เพื่อให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น และอนุรักษ์ สืบสาน ส่งเสริมศาสนาวัฒนธรรมและประเพณีของท้องถิ่นให้คงอยู่สืบไป
๒. เพื่อให้ประชาชนมีการประกอบอาชีพและมีรายได้เพิ่มขึ้น นำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการประกอบอาชีพ ส่งเสริมและสังคมสงเคราะห์เด็ก สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ
๓. เพื่อให้มีการคมนาคมที่สะดวก และได้รับการด้านสาธารณสุขปลอดภัย สาธารณูปการอย่างทั่วถึงและเพียงพอ มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๔. เพื่อยกระดับการค้า การลงทุน และการบริการ ให้มีเสถียรภาพมากขึ้น
๕. เพื่อพัฒนาและส่งเสริม การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ดีขึ้นและมีประสิทธิภาพ
๖. เพื่อให้มีระบบการบริหารจัดการที่ดี ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น

๒.๔ ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละของประชาชนได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง คุณภาพชีวิตดีขึ้น ได้รับการบริการสาธารณสุขอย่างทั่วถึง
๒. จำนวนครั้งของประชาชนได้ออกกำลังกายและพัฒนาการกีฬาในระดับต่อไป
๓. จำนวนครั้งของประชาชนได้ร่วมอนุรักษ์ สืบสาน ศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและจารีตประเพณีที่ดั้งเดิมให้คงอยู่ตลอดไป
๔. จำนวนครั้งของประชาชนได้รับการส่งเสริมและสนับสนุน การสงเคราะห์ด้านการดำรงชีวิตผู้ด้อยโอกาส ผู้ยากไร้
๕. ร้อยละของประชาชนผู้ยากจน ผู้ด้อยโอกาส มีงานทำและมีรายได้เพิ่มขึ้น
๖. จำนวนครั้งประชาชนผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ ผู้ด้อยโอกาสมีที่อยู่อาศัยและการดำรงชีวิตดีขึ้น
๗. ร้อยละของประชาชนมีความรู้ในการดำเนินชีวิตตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๘. ระดับความสำเร็จของประชาชนได้รับการบริการด้านสาธารณสุข ปลอดภัย สาธารณูปการ ที่สะดวกอย่างทั่วถึงและเพียงพอ
๙. จำนวนครั้งของประชาชนได้รับความรู้และการบริการในด้านการป้องกันและรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๑๐. จำนวนครั้งของประชาชน เยาวชนได้รับความรู้ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดและลดอัตราการติดยาเสพติด
๑๑. ร้อยละของประชาชนได้รับการอบรม ส่งเสริมและพัฒนาในด้านอาชีพ ให้มีการลงทุนและการค้าเพิ่มขึ้น
๑๒. จำนวนครั้งประชาชนได้ร่วมอนุรักษ์ ส่งเสริมและพัฒนาสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติให้ดีขึ้น
๑๓. ระดับความสำเร็จของประชาชนมีน้ำใช้ในการอุปโภค บริโภคที่สะอาดและปลอดภัย
๑๔. จำนวนกิจกรรมที่เพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูลและน้ำเสีย
๑๕. ร้อยละของบุคลากรของเทศบาลได้รับการอบรม และมีความรู้ในการพัฒนาบุคลากรเพื่อพัฒนาท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้าต่อไป
๑๖. ความสำเร็จของเทศบาลมีอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงานที่เพียงพอและมีประสิทธิภาพ
๑๗. ร้อยละของประชาชนมีส่วนร่วมในการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมรับผิดชอบ ในการพัฒนาเทศบาลในด้านต่างๆ
๑๘. ร้อยละของประชาชนได้รับความรู้ในด้านการจัดซื้อจัดจ้าง และกฎหมายเกี่ยวกับการก่อสร้าง
๑๙. จำนวนกิจกรรมที่ประชาชนได้รับการอบรมและสร้างความเข้มแข็งภายในชุมชน มีความสมานฉันท์ปรองดองและได้ร่วมแสดงออกในการจงรักภักดีต่อสถาบันพระมหากษัตริย์
๒๐. จำนวนครั้งของประชาชนได้รับฟังข้อมูลข่าวสาร และการดำเนินงานต่างๆ ของเทศบาล

๒.๕ ค่าเป้าหมาย

๑. ประชาชนได้รับการพัฒนาให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น และได้ร่วมอนุรักษ์ สืบสาน ส่งเสริม ศิลปวัฒนธรรมจารีตประเพณีที่ดั้งเดิม
๒. ประชาชนมีการประกอบอาชีพและมีรายได้เพิ่มขึ้น ส่งเสริมและสังคมสงเคราะห์เด็ก สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ
๓. ประชาชนได้รับการบริการด้านการคมนาคม การสาธารณสุข ปลอดภัย สาธารณูปการที่เพียงพอและทั่วถึง
๔. ประชาชนได้รับความรู้และมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๕. ประชาชนได้รับการอบรม ส่งเสริม พัฒนาในด้านอาชีพและมีการลงทุนเพิ่มขึ้น
๖. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการฟื้นฟูและพัฒนาให้ดีขึ้น ชุมชนมีความสะอาดและน่าอยู่
๗. เทศบาลมีระบบการบริหารจัดการที่ดีและประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมโครงการเพื่อพัฒนา

เทศบาล

๒.๖ กลยุทธ์

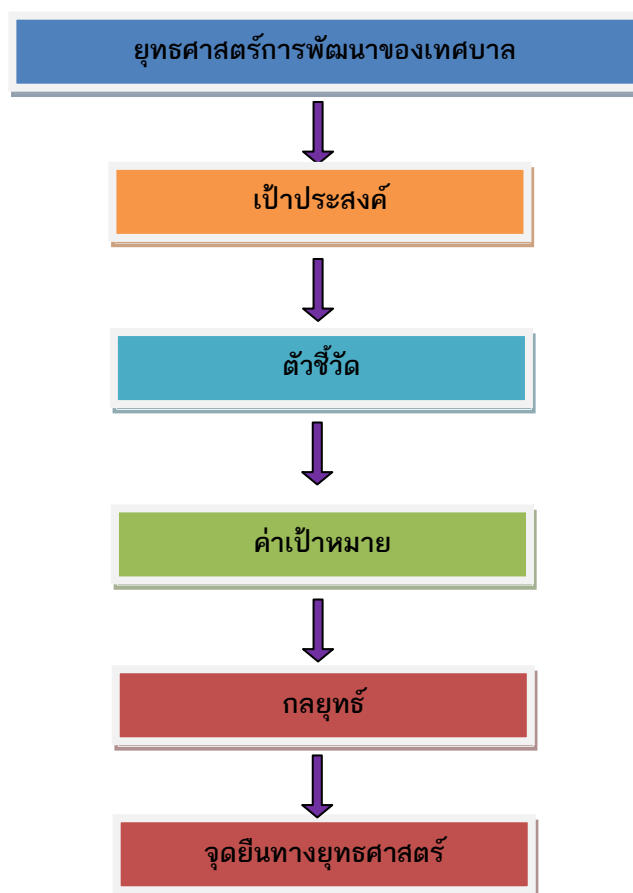
๑. พัฒนา ส่งเสริมคุณภาพชีวิต ให้ดีขึ้น และอนุรักษ์ สืบสาน ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมจารีตประเพณี ที่ตั้งงาม
๒. ส่งเสริม พัฒนาและสนับสนุนการบริการด้านสาธารณสุขและการกีฬา
๓. พัฒนา และส่งเสริมอาชีพให้มีรายได้เพิ่มขึ้น ส่งเสริมและสังคมสงเคราะห์เด็ก สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ
๔. พัฒนาด้านการคมนาคม การสาธารณสุข โภค สาธารณูปการให้ทั่วถึงและเพิ่มประสิทธิภาพด้านการ ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
๕. พัฒนา ส่งเสริมในด้านอาชีพ การค้าและการลงทุนเพิ่มขึ้น
๖. พัฒนา ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้คงอยู่สืบไป
๗. พัฒนา ส่งเสริมการจัดการขยะชุมชน สิ่งปฏิกูล ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
๘. พัฒนาระบบการบริหารจัดการที่ดีตามหลักธรรมาภิบาลและส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการพัฒนา เทศบาล

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

๑. การพัฒนาคนและสังคมให้มีคุณภาพเจริญก้าวหน้า และส่งเสริมให้มีการอนุรักษ์ ศาสนา วัฒนธรรม ประเพณีให้คงอยู่สืบไป
๒. การบริการด้านสาธารณสุขต้องทั่วถึง
๓. ส่งเสริมให้ประชาชนมีอาชีพและมีรายได้เพิ่มขึ้น รวมทั้งสังคมสงเคราะห์เด็ก สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ป่วยเอดส์ ในการดำรงชีวิต
๔. การคมนาคมต้องมีความสะดวก และการสาธารณสุข โภค สาธารณูปการมีความเพียงพอและทั่วถึง
๕. ประชาชนได้รับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๖. ส่งเสริมให้ประชาชนมีรายได้ มีการลงทุนและการค้าเพิ่มขึ้น
๗. พัฒนา ส่งเสริม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ดีขึ้นและมีประสิทธิภาพ ชุมชนมีความสะอาด
๘. ยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการและส่งเสริมให้ประชาชนส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น

๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ของเทศบาลมีความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม ดังนี้

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลได้ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand และ Trend ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อยต้องประกอบด้วย การวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

จุดแข็ง (S = STRENGTH)

๑. มีเส้นทางโครงข่ายคมนาคมขนส่งที่สะดวกและได้มาตรฐาน (ถนนมลิวรรณ) เป็นเส้นทางคมนาคมขนส่งที่สำคัญ สามารถเดินทางเชื่อมโยงไปยังอำเภอบ้านฝาง อำเภอชุมแพ อำเภอัญญาศรี จังหวัดเลย จังหวัดชัยภูมิ จังหวัดหนองบัวลำภูได้
๒. มีความพร้อมในการรองรับการลงทุนด้านอุตสาหกรรมขนาดเล็ก และขนาดกลาง
๓. อยู่ใกล้เมืองใหญ่ คือ ขอนแก่น ระยะทาง ๓๓ กม. สามารถใช้เวลาเดินทางเพียง ๓๐ นาที และใกล้สถานที่ท่องเที่ยว เช่น เขื่อนอุบลรัตน์ อุทยานแห่งชาติภูเวียง
๔. ขอนแก่นเป็นเมืองหลักและมีความพร้อมสูงในด้านโครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ ในอนาคตมีการขยายตัวด้านอุตสาหกรรมสูง เทศบาลตำบลดอนโมง สามารถที่จะใช้โอกาสของการอยู่ใกล้เพื่อเชื่อมโยงทางธุรกิจการค้า
๕. มีลำห้วย ๒ สายไหลผ่าน ได้แก่ลำห้วยวังโพน และลำห้วยยางจึงมีโอกาที่จะสร้างแหล่งกักเก็บน้ำเพื่อใช้ประโยชน์ทางการเกษตรในช่วงฤดูแล้ง รวมไปถึงการอุปโภคบริโภค
๖. ประชาชนส่วนใหญ่มีความรู้ อ่านออกเขียนได้
๗. มีโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล และคลินิกเอกชนรองรับด้านสาธารณสุขอยู่ในเขตเทศบาล
๘. มีสถาบันการศึกษาทั้งภาครัฐ และเอกชนในระดับอนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษา และประกาศนียบัตรวิชาชีพ และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
๙. ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาเทศบาล และให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมต่างๆ
๑๐. ชุมชนมีวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต และภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเอง คือ วันกตัญญูและประเพณีสงกรานต์ , ประเพณีลอยกระทง, การทำบุญตักบาตรวันขึ้นปีใหม่
๑๑. มีสินค้าที่เป็นเอกลักษณ์ของเทศบาลตำบลดอนโมง เช่น ไข่เค็ม , เบเกอรี่ , ผ้าห่ม, ตะกร้าอเนกประสงค์ หม้า ส้มต่อน เนื้อแห้ง

จุดอ่อน (W = WEAKNESS)

๑. ขาดการประชาสัมพันธ์การส่งเสริมการตลาดอย่างต่อเนื่อง
๒. มีโรงงานอุตสาหกรรม/เกษตรกรรมในพื้นที่น้อย
๓. ประชากรมีอัตราการว่างงานสูงและมีการย้ายถิ่นฐานในช่วงนอกฤดูการทำนา
๔. ราคาผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ
๕. รายได้ต่อหัวของประชากรต่ำ และยังคงมีรายจ่ายสูงขึ้น
๖. ขาดเงินทุนในการประกอบอาชีพ ทั้งในภาคเกษตรกรรมและนอกภาคเกษตรกรรม ทำให้การสร้างอาชีพเป็นไปอย่างจำกัด

๗. ขาดการส่งเสริมด้านความรู้ในการประกอบอาชีพต่าง ๆ อย่างจริงจังและต่อเนื่อง ทำให้ขาดโอกาสในการพัฒนาสิ่งใหม่ ๆ ที่จะเกิดขึ้น

- ขาดการหาอาชีพที่เหมาะสมกับวัยแรงงานอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน
- ขาดการส่งเสริมความรู้ในเรื่องการประกอบอาชีพให้ตรงตามความต้องการ

๘. ขาดการพัฒนาและส่งเสริมการอบรมด้านคุณธรรม จริยธรรม

- ปัญหาครอบครัวขาดความอบอุ่น

๙. ไม่มีระบบการระบายน้ำเสีย และไม่มีระบบบำบัดน้ำเสียที่ดี

๑๐. เทศบาลขาดงบประมาณในการดำเนินโครงการขนาดใหญ่

- การวางแผนการใช้จ่ายงบประมาณ
- หาแหล่งงบประมาณสนับสนุนเพิ่มเติม

๑๑. ขาดการจัดระเบียบของเมือง และขาดการบังคับใช้ผังเมืองอย่างเคร่งครัด

๑๒. ขาดเอกลักษณ์ที่เป็นของท้องถิ่น

๑๓. สินค้าในตลาดสดมีราคาสูง และไม่มีที่จอดรถ

๑๔. ขาดการบริหารจัดการกำจัดขยะมูลฝอย

๑๖. มีแหล่งอบายมุขและเยาวชนมั่วสุมยาเสพติด

๑๗. เกิดการลักขโมยทรัพย์สินส่วนตัวและทรัพย์สินของทางราชการ เช่น ฝาเหล็กกรองระบายน้ำตามหมู่บ้านต่าง ๆ

โอกาส (O = OPPORTUNITY)

๑. พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบบริหารสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น หน่วยงานราชการส่วนกลางและส่วนภูมิภาคส่งเสริม สนับสนุน และถ่ายโอนภารกิจให้แก่เทศบาล

๒. รัฐบาลมีนโยบายและให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาความยากจน ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง

๓. การจัดสรรงบประมาณของประเทศ โดยเฉพาะการจัดสรรงบประมาณโดยตรงมายังท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้นทุกปี

๔. จังหวัดขอนแก่นเป็นเมือง ICT CITY ซึ่งจะเป็นเครื่องมือสำคัญในกระบวนการพัฒนาทางด้านเทคโนโลยีและสารสนเทศ

ปัญหาอุปสรรคหรือข้อจำกัด (T = THREAT)

๑. ปัญหาการเมืองท้องถิ่น ขาดความสามัคคี

๒. การติดต่อประสานงานระหว่างจังหวัด และเทศบาล ไม่ค่อยสะดวก เนื่องจากผ่านขั้นตอนหลายระดับทำให้การประสานงานด้านข้อมูลข่าวสารหรือนโยบายต่าง ๆ ล่าช้า

๓. การส่งเสริมการลงทุนจากภาครัฐไม่สามารถกระตุ้นการลงทุนในพื้นที่ได้เท่าที่ควร

๔. ขาดตลาดรองรับผลผลิตสินค้าของกลุ่มอาชีพ กลุ่มแม่บ้าน

๕. งบประมาณในการพัฒนาในด้านต่างๆ ของเทศบาล มีอย่างจำกัด

๖. การพัฒนาทักษะฝีมือแรงงาน การยกระดับคุณภาพสินค้า เพื่อรองรับการขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจ

๗. ขาดการพัฒนาส่งเสริมกลุ่มอาชีพต่างๆ

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

๑. การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกและพลังงาน ภาวะโลกร้อนทำให้อุณหภูมิเฉลี่ยของโลกสูงขึ้น ส่งผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม สภาพภูมิอากาศแปรปรวน ภัยธรรมชาติมีความรุนแรงมากขึ้น มีโอกาสเกิดได้ทั้งภาวะฝนทิ้งช่วง ขาดแคลนน้ำ ภัยแล้ง และภาวะฝนตกหนัก น้ำท่วมฉับพลัน เกิดการเปลี่ยนแปลงของฤดูกาล ระบบนิเวศจะอ่อนแอ เกิดการสูญเสียพื้นที่ ป่าไม้และความหลากหลายทางชีวภาพ ภาวะโลกร้อนยังส่งผลให้เกิดการขาดแคลนน้ำและโรคระบาดเพิ่มขึ้น ก่อให้เกิดปัญหาสุขภาพของประชากร นอกจากนี้ ระดับคาร์บอนไดออกไซด์และอุณหภูมิที่สูงขึ้น การระบาดของโรคและแมลงศัตรูพืชจะส่งผลกระทบต่อระบบการเพาะปลูกและปริมาณผลผลิตทางการเกษตรทำให้เกิดปัญหาการขาดแคลนอาหาร และความเสียหายของพืชผลทางการเกษตรมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ซึ่งจะส่งผลกระทบทางเศรษฐกิจให้กับประเทศที่มีภาคเกษตรเป็นแหล่ง รายได้สำคัญ การพัฒนาจะต้องเร่ง อนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ ในท้องถิ่นให้สมบูรณ์ และคงความหลากหลายทางชีวภาพ มีความพร้อมในการปรับตัวต่อสภาพภูมิอากาศที่เปลี่ยนแปลง ให้ความรู้และส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการลดก๊าซเรือนกระจกบนฐานของการพัฒนาที่ยั่งยืน ตลอดจนร่วมกับประชาคมโลกในการแก้ปัญหาภาวะโลกร้อนโดยไม่ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจสังคม และสิ่งแวดล้อมของประเทศ และให้ความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๒. การเปลี่ยนแปลงสภาวะด้านสังคม โครงสร้างประชากรเข้าสู่ สังคมผู้สูงอายุส่งผลกระทบคือ ขาดแคลนแรงงานหนุ่มสาวที่จะเข้ามาทดแทน การย้ายถิ่นของแรงงานข้ามชาติ แรงงานที่มีฝีมือและไร้ฝีมือเพื่อทดแทนกำลังแรงงาน และการเข้าสู่ สังคมผู้สูงอายุจะมี รายจ่ายด้านสุขภาพเพิ่มขึ้นทำให้งบประมาณสำหรับการลงทุน พัฒนาด้านอื่น ๆ ลดลง จะต้องมีการเตรียมความพร้อมด้านระบบสวัสดิการสังคม เพื่อบริการการปรับตัวเข้าสู่ โครงสร้างผู้สูงอายุ การส่งเสริมให้ผู้สูงอายุมีอาชีพทำให้เกิดความรู้สึกรู้ว่ามีคุณค่าต่อสังคม

๓. กระแสนิยมและการแพร่ ขยายของวัฒนธรรมโลก คนหนุ่มสาวมีค่านิยมการบริโภคตามวัฒนธรรมตะวันตก ส่งผลให้เกิดการใช้ยาสูบเพื่อเฝ้าระวัง เต็มสุรา ติดการพนัน และขาดการออม รวมทั้งปัญหาเยาวชนติดเกมส์คอมพิวเตอร์ และการมั่วสุมทางเพศในแหล่งบันเทิงทำให้แรงยึดเหนี่ยว ทางประเพณี และวัฒนธรรมลดลง จึงจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการรื้อฟื้นประเพณี และวัฒนธรรมที่เป็นฐานการสร้าง ความเข้มแข็งของชุมชน และการพัฒนาคนให้มีความรอบรู้สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุขในสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

การจัดทำแผนพัฒนาเทศบาลตำบลดอนโม่ง มุ่งเน้นการพัฒนาที่สามารถตอบสนองปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นเป็นสำคัญ คณะกรรมการพัฒนาเทศบาลตำบลดอนโม่ง จึงได้จัดเวทีประชาคมเพื่อรับทราบปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานสำคัญในการกำหนดแนวทางในการพัฒนา สามารถสรุปได้ ดังนี้.-

๑. ปัญหาเรื่องโครงสร้างพื้นฐาน

เทศบาลตำบลดอนโม่ง ได้พัฒนาระบบการคมนาคมในเขตเทศบาลอย่างต่อเนื่องโดยการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ถนนลาดยาง ถนนดินและถนนลูกรัง เพื่อแก้ไขปัญหาการจราจรในเขตเทศบาลตามศักยภาพและความเหมาะสม ถนนบางสายต้องรองรับปริมาณการใช้งานอย่างหนักทั้งการบรรทุกของเกินน้ำหนักและการสัญจรไปมาของประชาชน ทำให้พื้นผิวการจราจรชำรุด ถนนบางสายมีความคับแคบไม่สามารถขยายพื้นผิวการจราจรได้เนื่องจากสภาพพื้นที่มีจำกัด บางสายไม่มีทางเท้าและท่อระบายน้ำ ทำให้การระบายน้ำเสียจากชุมชนยังไม่มีประสิทธิภาพเกิดน้ำท่วมขังสร้างความเดือดร้อนแก่ประชาชนในท้องถิ่น

๒. ปัญหาเรื่องระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ

ประชาชนในเขตเทศบาลส่วนใหญ่ใช้น้ำประปาของการประปาส่วนภูมิภาคและใช้ไฟฟ้าของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอหนองเรือ มีเพียงพื้นที่บางส่วนเล็กน้อยที่การบริการยังไม่ทั่วถึง เช่นบ้านเรือนที่อยู่บริเวณทุ่งนาประชาชนที่อาศัยอยู่บริเวณนั้น มียังไม่เยอะ ส่วนไฟฟ้าส่องสว่างสาธารณะที่ติดตั้งตามตรอก ซอย ยังไม่เพียงพอในบางจุดหรือมีแต่ชำรุด ทำให้บริเวณนั้นมีมืดมาก ประชาชนที่สัญจรไปมาไม่ได้รับความสะดวก และอาจเกิดอันตรายแก่ชีวิตและทรัพย์สิน เทศบาลตำบลดอนโมง จะได้ดำเนินการแก้ไขซ่อมแซมและติดตั้งเพิ่มขึ้น รวมถึงการขยายการบริการด้านการไฟฟ้าและการประปาเพิ่มขึ้น

๓. ปัญหาเรื่องการจราจรในเขตเทศบาล

การจราจรในเขตเทศบาล ถนนบางสายไม่มีเครื่องหมายการจราจรที่ชัดเจนหรือไม่มีไฟสัญญาณจราจร ถนนสายรองเช่น ถนนเทศบาล ๑ รถวิ่งเร็วมาก ไม่มีเครื่องหมายการชะลอความเร็ว ตามทางแยกทางเลี้ยวทำให้การใช้รถใช้ถนนของประชาชนขาดความระมัดระวังและไม่มีการเบี่ยงวินัยเท่าที่ควร โดยเฉพาะถนนนิพันธ์ หน้าที่โรงเรียน ไม่มีป้ายทางม้าลายเพื่อให้นักเรียนได้ข้ามถนนด้วยความระมัดระวัง และสัญญาณไฟกระพริบ และปัญหาวัยรุ่นขับรถเร็วและส่งเสียงดัง และไม่มีป้ายบอกทาง มีหลายแยกทำให้ประชาชนเกิดความสับสนและไม่เหมาะสมกับการใช้งาน ต้องมีการติดตั้งสัญญาณไฟจราจรและจัดทำป้ายเครื่องหมายจราจรให้ชัดเจนเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ใช้รถใช้ถนนเพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๔. ปัญหาการขยะมูลฝอยของเทศบาล

เทศบาลตำบลดอนโมง มีบ่อทิ้งขยะที่อยู่นอกเขตเทศบาล มีพื้นที่ทั้งหมด ๗ ไร่ ๑ งาน ๓๐ ตารางวา ซึ่งพื้นที่บ่อขยะของเทศบาลใกล้จะเต็มคงเหลือพื้นที่ในการกำจัดขยะอีก 1/2 ไร่ ซึ่งคาดว่าจะสามารถใช้งานได้ต่อไปอีก ประมาณ ๑ ปี ซึ่งเทศบาลยังไม่ได้จัดเตรียมที่ดินรองรับการจัดการขยะในอนาคต ปัจจุบันมีตลาดนัดเกิดขึ้นในพื้นที่อาทิตยละ ๑ ครั้ง และบริเวณท้องถนนใกล้เคียง อาทิตยละ ๒ ครั้ง ทำให้ประชาชนจับจ่ายใช้สอยเพิ่มขึ้นและการใช้ถุงพลาสติกก็เพิ่มมากขึ้น จึงทำให้ขยะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว

๕. ปัญหาการระบายน้ำในชุมชน

เนื่องจากถนนบางสายไม่มีทางระบายน้ำ หรือมีแต่เกิดการอุดตัน หรือท่อระบายน้ำไม่ได้มาตรฐาน ทำให้ระบบการระบายน้ำจากชุมชนเป็นไปด้วยความล่าช้า ทำให้เกิดน้ำเอ่อล้นออกมาบริเวณถนน ทำให้ถนนลื่นและเกิดอันตรายต่อผู้สัญจรไป-มา ร่องระบายน้ำบางสายไม่มีการขุดลอก ซึ่งทำให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์ยุง โดยเฉพาะในช่วงฤดูฝน บางแห่งเป็นพื้นที่ต่ำ ต้องมีการจัดทำร่องระบายน้ำ เพื่อให้น้ำออกสู่ห้วยสาธารณะเพื่อป้องกันน้ำท่วมขังและการระบายน้ำไม่ทัน ร่องระบายน้ำบางสายมีฝาแตกหักหล่นลงไปในร่องระบายน้ำ ทำให้การระบายน้ำเสียไม่สะดวก เกิดการอุดตันและน้ำเอ่อล้นออกมาถนน ปัญหาน้ำเสียของชุมชน ยังไม่มีระบบบำบัดน้ำเสีย และไม่มีพื้นที่ในการบำบัดน้ำเสียของเทศบาล

๖. ประชาชนมีรายได้ไม่เพียงพอในการดำรงชีพ

ปัจจุบัน สภาพการครองชีพสูง ประชาชนบางส่วนมีรายได้น้อยเนื่องจากเป็นทำอาชีพรับจ้างทั่วไปหรือทำการเกษตร ซึ่งมีรายได้ไม่แน่นอน จึงต้องมีการพัฒนาและส่งเสริมอาชีพให้กับประชาชนกลุ่มนี้ เพื่อเพิ่มพูนความรู้และทักษะในการนำไปประกอบอาชีพให้มากขึ้น รวมถึงการจัดหาแหล่งเงินทุน และตลาดจำหน่ายสินค้าให้ด้วย นอกจากนี้ยังต้องมีการส่งเสริมด้านการลงทุนและอาชีพของประชาชน

๗. การบริหารงานจัดการ

เนื่องจากภารกิจที่ตามอำนาจหน้าที่ที่ได้รับถ่ายโอนมามีมาก บุคลากรและงบประมาณ ก็มีจำกัด ทำให้การบริหารงานล่าช้า การประสานงานและประชาสัมพันธ์กิจกรรมต่าง ๆ ทำได้ไม่ดีเท่าที่ควร

การมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่นมีน้อยและไม่ได้รับความร่วมมือเท่าที่ควรจะต้องมีการปรับเปลี่ยนบทบาทและการดำเนินงานเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน และเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากขึ้น

การวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นสามารถสรุปประเด็นปัญหาสำคัญ ๆ แบบบูรณาการรวมของเทศบาลตำบลดอนโมง ได้ดังนี้

สภาพปัญหา

ด้านโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค และสาธารณูปการ

- ถนน ทางเท้าในเขตเทศบาลครอบคลุมแต่มีบางส่วนชำรุดที่ต้องดำเนินการปรับปรุงและไม่มีท่อระบายน้ำ
- ระบบการจราจรภายในเทศบาลไม่ได้รับความสะดวกในบางเส้นทางที่ถนนแคบและไม่ปลอดภัยเท่าที่ควร
- ไฟฟ้าส่องสว่างสาธารณะชำรุด และยังไม่ครอบคลุมพื้นที่ในชุมชน
- ระบบไฟฟ้าส่องสว่างและประปายังไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่

ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต

- ประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจในการดูแลสุขภาพอนามัยของตนเอง
- การกำจัดลูกน้ำยุงลายไม่มีการกำจัดอย่างต่อเนื่อง
- การมีวัสดุและจับกลุ่มของวัยรุ่นดื่มสุรา และแข่งรถจักรยานยนต์เสียงดัง รบกวนประชาชนในเขตเทศบาล
- ไม่มีแหล่งศึกษาค้นคว้าหาความรู้ หรือข่าวสารในชุมชนบางชุมชน

ด้านบริหารจัดการ และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- การจัดเก็บและทำลายขยะมูลฝอยยังไม่ได้รับความร่วมมือในเรื่องการตัดกิ่งไม้ในบ้านของตนเอง
- การระบายน้ำในช่วงที่ฝนตก น้ำระบายออกไม่ทัน เกิดน้ำท่วมขัง มีกลิ่นเหม็นและเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ยุง ทำให้ถนนสกปรกมีกลิ่นเหม็น
- บริเวณถนนและทางเท้าไม่สะอาด และไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย

ด้านเศรษฐกิจการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว

- ประชาชนบางส่วนยังไม่มีอาชีพเสริมและรายได้ที่แน่นอน
- การส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่มีน้อยมาก
- ประชาชนไม่มีความรู้ในการประกอบอาชีพเท่าที่ควร
- ขาดการส่งเสริมและแนะนำในการประกอบอาชีพ

ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย

- ประชาชนมีจิตสาธารณะร่วมในการจัดบริการสาธารณะน้อย
- ความร่วมมือมีส่วนร่วมวางแผนป้องกันสาธารณภัยของประชาชนมีน้อยมาก
- ประชาชนไม่มีความรู้ในการป้องกันสาธารณภัยเท่าที่ควร
- ขาดเครือข่ายการส่งเสริมและแนะนำประชาสัมพันธ์ให้ข่าวสารที่ถูกต้องในชุมชน

ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

- ภูมิปัญญาท้องถิ่นไม่เป็นที่รู้จักและให้คุณค่าเท่าที่ควรเยาวชนไม่สนใจ
- ขาดการถ่ายทอดและสร้างองค์ความรู้ชุมชน
- ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ขาดจุดเด่น

ด้านการป้องกันปัญหายาเสพติด

- มีการระบาดของยาเสพติดรอบนอกชุมชนเสี่ยงต่อการเป็นเป้าหมาย
- ขาดข้อมูลเชิงบูรณาการกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง
- ประสิทธิภาพให้ความร่วมมือของประชาชนมีน้อย
- ไม่มีกฎหมายรองรับที่ชัดเจนรองรับการทำงานของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น

ด้านการเมืองและการบริหารจัดการ

- การดำเนินงานของเทศบาล ยังขาดการประสานงานกับชุมชน
- การประสานงานระหว่างอำเภอ จังหวัด ไม่ค่อยสะดวก
- การประชาสัมพันธ์กิจกรรมให้ชุมชนรับทราบมีค่อนข้างน้อย
- ให้ความร่วมมือของชุมชนมีน้อยเนื่องจากบางชุมชนเกิดความแตกแยก
- ความขัดแย้งทางการเมือง จึงทำให้การพัฒนาไม่เป็นไปตามความต้องการของประชาชน

การบูรณาการรวมประเด็นปัญหาจากเวทีประชาคมท้องถิ่นระดับตำบล

- ความต้องการการพัฒนากระบวนโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ถนน ร่องระบายน้ำ ท่อระบายน้ำ ไฟฟ้า และประปา การขยายผิวจราจร การจัดทำฟุตบาททางเท้า
- ความต้องการด้านการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพของกลุ่มในชุมชน
- ความต้องการด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต เช่น เครื่องออกกำลังกาย เครื่องเล่นกลางแจ้งของเด็ก
- ความต้องการในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารบริการจากเทศบาลตำบลดอนโมง และบอร์ดในการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ
- การรักษาความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน เช่น การจัดทำป้ายจราจร ตามจุดเสี่ยง และทางข้ามบริเวณโรงเรียน และสัญญาณไฟกระพริบ
- ความต้องการงบประมาณในการสนับสนุนโครงการประเพณี วัฒนธรรมที่ดิงามของท้องถิ่น
- ชุมชนต้องการติดตั้งกล้องวงจรปิดเพื่อให้มีข้อมูลในการหาผู้กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดหรือการเกิดอุบัติเหตุจราจร

ส่วนที่ ๓

การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก	หน่วยงาน สนับสนุน
๑	การพัฒนาคนและสังคม ที่มีคุณภาพ	บริการชุมชนและ สังคม	แผนงานการศึกษา	สำนัก ปลัดเทศบาล	ทุกกอง
		การเศรษฐกิจ	แผนงานอุตสาหกรรมและ การโยธา	สำนัก ปลัดเทศบาล	กองช่าง
		บริการชุมชนและ สังคม	แผนงานการศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ	สำนัก ปลัดเทศบาล	
		บริการชุมชนและ สังคม	แผนงานสาธารณสุข	กองสาธารณสุข และสิ่งแวดล้อม	
		บริการชุมชนและ สังคม	แผนงานสังคมสงเคราะห์	สำนัก ปลัดเทศบาล	
		บริหารทั่วไป	แผนงานบริหารทั่วไป	สำนัก ปลัดเทศบาล	ทุกกอง
๒	การแก้ไขปัญหาความ ยากจน	บริหารทั่วไป	แผนงานบริหารงานทั่วไป	สำนัก ปลัดเทศบาล	
		บริการชุมชนและ สังคม	แผนงานสังคมสงเคราะห์	สำนัก ปลัดเทศบาล	
		บริการชุมชนและ สังคม	แผนงานสร้างความเข้มแข็ง ของชุมชน	สำนัก ปลัดเทศบาล	
		การดำเนินงานอื่น	แผนงานงบกลาง	สำนัก ปลัดเทศบาล	กองช่าง
๓	การพัฒนาเมืองและ ชุมชนน่าอยู่	การเศรษฐกิจ	แผนงานอุตสาหกรรมและ การโยธา	กองช่าง	
		บริการชุมชนและ สังคม	แผนงานเคหะและชุมชน	กองช่าง	
		บริหารทั่วไป	แผนงานการรักษาความสงบ ภายใน	สำนัก ปลัดเทศบาล	
		บริการชุมชนและ สังคม	แผนงานสาธารณสุข	กองสาธารณสุข และสิ่งแวดล้อม	
๔	การพัฒนาเศรษฐกิจ ชุมชนการค้าและการ ลงทุน	บริการชุมชนและ สังคม	แผนงานสร้างความเข้มแข็ง ของชุมชน	สำนัก ปลัดเทศบาล	
		บริการชุมชนและ สังคม	แผนงานสาธารณสุข	กองสาธารณสุข และสิ่งแวดล้อม	

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก	หน่วยงาน สนับสนุน
๕	การจัดการทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	การเศรษฐกิจ	แผนงานการเกษตร	กองสาธารณสุข และสิ่งแวดล้อม	ทุกกอง
		บริการชุมชนและ สังคม	แผนงานสาธารณสุข	กองสาธารณสุข และสิ่งแวดล้อม	
		บริการชุมชนและ สังคม	แผนงานเคหะและชุมชน	กองช่าง กองสาธารณสุข และสิ่งแวดล้อม	กองช่าง
๖	การพัฒนาระบบบริหาร จัดการที่ดี	บริหารทั่วไป	แผนงานบริหารงานทั่วไป	สำนัก ปลัดเทศบาล กองคลัง	ทุกกอง
		บริหารทั่วไป	แผนงานการรักษาความสงบ ภายใน	สำนัก ปลัดเทศบาล	ทุกกอง
		บริการชุมชนและ สังคม	แผนงานสร้างเข้มแข็งของ ชุมชน	สำนัก ปลัดเทศบาล	
		บริการชุมชนและ สังคม	แผนงานเคหะและชุมชน	กองช่าง	
		บริการชุมชนและ สังคม	แผนงานสาธารณสุข	กองสาธารณสุข และสิ่งแวดล้อม	
		การเศรษฐกิจ	แผนงานอุตสาหกรรมและ การโยธา	กองช่าง	
รวม	๖ ยุทธศาสตร์	๔ ด้าน	๑๑ แผนงาน	๓ กอง ๑ สำนัก	

ส่วนที่ ๕

การติดตามและประเมินผล

๕.๑ การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์

แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติมถึง(ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ เป็นแบบที่กำหนดให้คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น ดำเนินการให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา โดยดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ประกาศใช้งบประมาณรายจ่าย มีรายละเอียดดังนี้

๑. แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น ประกอบด้วย

ประเด็นการพิจารณา	คะแนน
๑.๑ ข้อมูลสภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๐
๑.๒ การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ	๒๐
๑.๓ ยุทธศาสตร์ ๖๐ คะแนน ประกอบด้วย	๖๐
๑. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(๑๐)
๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	(๑๐)
๓. ยุทธศาสตร์จังหวัด	(๑๐)
๔. วิสัยทัศน์	(๕)
๕. กลยุทธ์	(๕)
๖. เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์	(๕)
๗. จุดยืนทางยุทธศาสตร์	(๕)
๘. แผนงาน	(๕)
๙. ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม	(๕)
รวมคะแนน	๑๐๐

คะแนนรวม ๑๐๐ คะแนน เกณฑ์ที่ได้ควรเพื่อให้เกิดความสอดคล้องและขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่ควรน้อยกว่าร้อยละ ๘๐ (๘๐ คะแนน)

๔.๒ การติดตามและประเมินผลโครงการ

๑. ระเบียบวิธีในการติดตามและประเมินผล

ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติม ถึงฉบับที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๖๑ หมวด ๖ การติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา ข้อ ๒๘,

ข้อ ๒๙, ข้อ ๓๐ และข้อ ๓๑

ข้อ ๒๘ ให้ผู้บริหารท้องถิ่นแต่งตั้งคณะกรรมการติดตามและ ประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นประกอบด้วย (๑) สมาชิกสภาท้องถิ่นที่สภาท้องถิ่นคัดเลือกจำนวนสามคน

(๒) ผู้แทนประชาคมท้องถิ่นที่ประชาคมท้องถิ่นคัดเลือกจำนวนสองคน

(๓) ผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ผู้บริหารท้องถิ่นคัดเลือกจำนวนสองคน

(๔) หัวหน้าส่วนการบริหารที่คัดเลือกกันเองจำนวนสองคน

(๕) ผู้ทรงคุณวุฒิที่ผู้บริหารท้องถิ่นคัดเลือกจำนวนสองคน

โดยให้คณะกรรมการเลือกกรรมการหนึ่งคน ทำหน้าที่ประธานคณะกรรมการ และกรรมการอีกหนึ่งคนทำหน้าที่เลขานุการของคณะกรรมการ กรรมการ ตามข้อ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) ให้มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปีและอาจได้รับการคัดเลือกอีกได้

ข้อ ๒๙ คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) กำหนดแนวทาง วิธีการในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา

(๒) ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา

(๓) รายงานผลและเสนอความเห็นซึ่งได้จากการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาต่อผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอต่อสภาท้องถิ่น และคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น พร้อมทั้งประกาศผล การติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบในที่เปิดเผยภายในสิบห้าวันนับแต่วันรายงานผลและเสนอความเห็นดังกล่าว และต้องปิดประกาศไว้เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวัน โดยอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ภายในเดือนธันวาคมของทุกปี

(๔) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือ คณะทำงานเพื่อช่วยปฏิบัติงานตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๓๐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจมอบให้หน่วยงานหรือบุคคลภายนอกดำเนินการหรือร่วมดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาได้โดยมีขั้นตอนดำเนินการ ดังนี้

(๑) คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นจัดทำร่างข้อกำหนดขอบข่ายและ รายละเอียดของงานที่จะมอบหมายให้หน่วยงานหรือบุคคลภายนอกดำเนินการ เพื่อเสนอผู้บริหาร ท้องถิ่น

(๒) ผู้บริหารท้องถิ่นพิจารณาอนุมัติข้อกำหนด ขอบข่ายและรายละเอียดของงาน

(๓) หน่วยงานหรือบุคคลภายนอกดำเนินการหรือร่วมดำเนินการติดตามและประเมินผล

(๔) ให้หน่วยงานหรือบุคคลภายนอกที่ดำเนินการหรือร่วมดำเนินการติดตามและประเมินผลรายงาน ผลการดำเนินการซึ่งได้จากการติดตามและประเมินผลต่อคณะกรรมการติดตามและประเมินผลเพื่อ ประเมินผลกร รាយงานผล เสนอความเห็นต่อผู้บริหารท้องถิ่น

(๕) ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอผลการติดตามและประเมินผลต่อสภาท้องถิ่น และคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น พร้อมทั้งประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบ ในที่เปิดเผยภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอผลการติดตามและประเมินผลดังกล่าว และต้องปิดประกาศไว้เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวัน โดยอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ภายในเดือนธันวาคมของทุกปี

ข้อ ๓๑ เพื่อประโยชน์ของประชาชนโดยรวมและเพื่อให้การบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สอดคล้องกับแนวนโยบายของรัฐบาล กระทรวงมหาดไทยอาจจัดให้มีการติดตามและประเมินผลการ ดำเนินงาน ตามแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ตามความเหมาะสม

๒. แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลโครงการเพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น ประกอบด้วย

ประเด็นการพิจารณา	คะแนน
๑. การสรุปสถานการณ์การพัฒนา	๑๐
๒. การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีไปปฏิบัติในเชิงปริมาณ	๑๐
๓. การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีไปปฏิบัติในเชิงคุณภาพ	๑๐
๔. แผนงานและยุทธศาสตร์การพัฒนา	๑๐
๕. โครงการพัฒนา ประกอบด้วย	๖๐
๕.๑ ความชัดเจนของชื่อโครงการ	(๕)
๕.๒ กำหนดวัตถุประสงค์สอดคล้องกับโครงการ	(๕)
๕.๓ เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความชัดเจนนำไปสู่การตั้งงบประมาณได้ถูกต้อง	(๕)
๕.๔ โครงการมีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	(๕)
๕.๕ เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒	(๕)
๕.๖ โครงการมีความสอดคล้องกับ Thailand ๔.๐	(๕)
๕.๗ โครงการสอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัด	(๕)
๕.๘ โครงการแก้ไขปัญหาความยากจนหรือการเสริมสร้างให้ประเทศชาติมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ภายใต้หลักปรัชญา	(๕)
๕.๙ งบประมาณ มีความสอดคล้องกับเป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	(๕)
๕.๑๐ มีการประมาณการราคาถูกต้องตามหลักวิธีการงบประมาณ	(๕)
๕.๑๑ มีการกำหนดตัวชี้วัด (KPI) และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และผลคาดว่าจะได้รับ	(๕)
๕.๑๒ ผลที่คาดว่าจะได้รับ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	(๕)
รวมคะแนน	๑๐๐

คะแนนรวม ๑๐๐ คะแนน เกณฑ์ที่ได้ควรเพื่อให้เกิดความสอดคล้องและขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่ควรน้อยกว่าร้อยละ ๘๐ (๘๐ คะแนน)

๓. กำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการติดตามและประเมินผล ดังนี้

- กำหนดกรอบ แนวทาง และวิธีการในการติดตามและประเมินผลแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- สร้างและพัฒนาเครื่องมือสำหรับการติดตามและประเมินผล
- เสนอคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อพิจารณา ให้ความเห็นชอบกรอบแนวทาง วิธีการ และเครื่องมือสำหรับการติดตามและประเมินผล

๔. ประชุมชี้แจงแนวทาง วิธีการติดตามและประเมินผล ผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดเตรียมข้อมูลสำหรับรองรับการประเมินก่อนลงพื้นที่จริง

๔. การวัดผลในเชิงปริมาณและคุณภาพ

โดยใช้รูปแบบเชิงพรรณนา ซึ่งสามารถแสดงได้ทั้งการอธิบายเชิงสถิติ รูปภาพ กราฟ ข้อมูลต่างๆ จาก

๔.๑ ใช้แบบสำหรับการติดตามและประเมินผลเชิงปริมาณและคุณภาพ

๑. แบบตัวชี้บ่งการปฏิบัติงาน
๒. แบบบัตรคะแนน
๓. แบบมุ่งวัดผลสัมฤทธิ์
๔. แบบเชิงเหตุผล
๕. แบบวัดกระบวนการปฏิบัติงาน
๖. แบบการประเมินโดยใช้วิธีการแก้ปัญหาหรือเรียนรู้จากปัญหาที่เกิดขึ้น
๗. แบบการประเมินแบบมีส่วนร่วม
๘. แบบการประเมินผลกระทบ
๙. แบบการประเมินความเสี่ยง
๑๐. แบบประเมินตนเอง
๑๑. แบบอื่นๆ ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนดขึ้น ทั้งนี้ต้องอยู่ภายใต้กรอบตามข้อ ๑-๑๐ หรือแบบผสมก็ได้

๔.๒ เชิงปริมาณ (Quantity) คุณภาพ (Quality) ผลที่ได้จริงคืออะไร ค่าใช้จ่าย (Cost) เวลา (Time) เป็นไปตามที่กำหนดหรือไม่

๔.๓ ประชาชนได้ประโยชน์อย่างไรหรือราชการได้ประโยชน์อย่างไร

๔.๔ วัดผลนั้นได้จริงหรือไม่ หรือวัดได้เท่าไร (Key Performance Indicators : KPIs)

๔.๕ ผลกระทบ (Impact)

การติดตามและประเมินผลด้วยระบบสารสนเทศเพื่อการวางแผน e-plan (www.dla.go.th) เว็บไซต์ของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

การวัดผลในเชิงคุณภาพ

การจัดผลเชิงคุณภาพ เทศบาลใช้การสำรวจความพึงพอใจในการวัดผลเชิงคุณภาพโดยภาพรวม โดยได้มีการประเมินความพึงพอใจ ซึ่งการประเมินความพึงพอใจทำให้ทราบถึงผลเชิงคุณภาพในการดำเนินงานของเทศบาลในภาพรวม

โดยเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินความพึงพอใจ มีดังนี้

แบบที่ ๓/๒ แบบประเมินความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานของเทศบาล

แบบที่ ๓/๓ แบบประเมินความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการ

๔.๓ สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่น

๑. สรุปผลการดำเนินงานตามงบประมาณที่ได้รับ และการเบิกจ่ายงบประมาณ

ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๑

๑.๑ สรุปสถานการณ์พัฒนา การตั้งงบประมาณ การเบิกจ่ายงบประมาณ

ตามที่เทศบาลได้ดำเนินการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาการพัฒนา (พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๖๐) อันมีลักษณะเป็นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นแผนที่สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา อันมีลักษณะเป็นการกำหนดรายละเอียดแผนงาน โครงการพัฒนาที่จัดทำขึ้นสำหรับปีงบประมาณแต่ละปี ซึ่งมีความต่อเนื่องและเป็นแผนก้าวหน้าครอบคลุมระยะเวลาสามปี โดยมีการทบทวนเพื่อปรับปรุงเป็นประจำทุกปี โดยเทศบาลได้ใช้แผนพัฒนาสามปีเป็นกรอบในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี การจ่ายขาดเงินสะสม เงินอุดหนุนเฉพาะกิจ โครงการที่ขอให้หน่วยงานอื่นมาดำเนินงานให้ รวมทั้งวางแนวทางเพื่อให้มีการปฏิบัติให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามโครงการที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาสามปี ทั้งนี้ เทศบาลได้ดำเนินการตั้งงบประมาณ การเบิกจ่ายงบประมาณดังกล่าว ตามแผนพัฒนาซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

➤ แผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๕๙)

จำนวนโครงการและการเบิกจ่ายงบประมาณ

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	จำนวนโครงการ			
	ปรากฏอยู่ในแผนพัฒนาสามปี	งบประมาณตามแผน	ปรากฏในเทศบัญญัติ	งบประมาณเบิกจ่าย
๑. การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ	๔๑	๘,๕๔๓,๕๐๐	๒๙	๔,๐๔๒,๐๔๒.๖๘
๒. การแก้ไขปัญหาความยากจน	๖	๒,๔๑๔,๐๐๐	๕	๒๕๘,๓๑๖
๓. การพัฒนาเมืองและชุมชนน่าอยู่	๘๙	๖๘,๒๗๔,๐๐๐	๓๐	๔,๐๓๗,๖๙๕,๗๔
๔. การพัฒนาเศรษฐกิจ ชุมชน การค้า และการลงทุน	๖	๑,๕๒๐,๐๐๐	๔	๖๒๗,๙๑๒
๕. การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑๖	๑๑,๗๑๕,๐๐๐	๔	๑๐๑,๓๕๐
๖. การพัฒนาการท่องเที่ยว	๒	๓๕๐,๐๐๐	๐	๐
๗. การพัฒนาระบบบริหารจัดการที่ดี	๑๙	๒,๐๙๕,๐๐๐	๑๘	๑,๑๖๐,๐๖๘
รวม	๑๗๙	๙๔,๙๑๑,๕๐๐	๙๐	๑๐,๒๒๗,๓๘๔.๔๒

คิดเป็นร้อยละของโครงการที่นำโครงการจากแผนพัฒนาสามปี พ.ศ. ๒๕๕๗ มาตั้งงบประมาณรายจ่าย
 การคำนวณ - จำนวนโครงการที่ตั้งในเทศบัญญัติ x ๑๐๐
 จำนวนโครงการที่ปรากฏอยู่ในแผน

$$\frac{๙๐}{๑๗๙} \times ๑๐๐$$

$$๑๗๙$$

$$\text{ร้อยละ} = \underline{๕๐.๒๗}$$

จำนวนโครงการที่ปรากฏอยู่ในแผน และจำนวนโครงการที่ได้ปฏิบัติ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๗

ยุทธศาสตร์	จำนวนโครงการ	
	จำนวนโครงการที่ปรากฏอยู่ในแผน	จำนวนโครงการที่ได้ปฏิบัติ
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ	๔๑	๒๘
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการแก้ไขปัญหาความยากจน	๖	๓
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาเมืองและชุมชนน่าอยู่	๘๙	๓๑
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน การค้าและการลงทุน	๖	๔
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนา การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑๖	๓
๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยว	๒	-
๗. ยุทธศาสตร์การพัฒนา การพัฒนาระบบบริหารจัดการที่ดี	๑๙	๑๖
รวม	๑๗๙	๘๕

คิดเป็นร้อยละของโครงการที่นำโครงการจากแผนพัฒนาสามปี พ.ศ. ๒๕๕๗ มาตั้งงบประมาณรายจ่าย
การคำนวณ - จำนวนโครงการที่ตั้งในเทศบัญญัติ X ๑๐๐
จำนวนโครงการที่ปรากฏอยู่ในแผน

$$\frac{๘๕ \times ๑๐๐}{๑๗๙}$$

ร้อยละ = ๔๗.๔๙

สรุป

ประมาณการรายรับ-รายจ่ายและการเบิกจ่ายงบประมาณประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗

ประมาณการรายรับตั้งไว้ จำนวน ๓๒,๐๐๐,๐๐๐.- บาท รับจริง จำนวน ๓๐,๑๔๘,๑๕๓.๕๒ บาท

ประมาณการรายจ่ายตั้งไว้ จำนวน ๓๒,๐๐๐,๐๐๐.- บาท จ่ายจริง จำนวน ๒๙,๘๗๐,๓๔๙.๗๖ บาท

➤ แผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๐)

จำนวนโครงการและการเบิกจ่ายงบประมาณ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๘

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	จำนวนโครงการ			
	ปรากฏอยู่ใน แผนพัฒนา สามปี	งบประมาณ ตามแผน	ปรากฏในเทศ บัญญัติ	งบประมาณ เบิกจ่าย
๑. การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ	๓๘	๕,๒๙๕,๙๔๐	๓๒	๒,๙๕๖,๙๐๘.๐๘
๒. การแก้ไขปัญหาความยากจน	๖	๔,๔๙๐,๐๐๐	๔	๒๔๒,๐๕๐
๓. การพัฒนาเมืองและชุมชนน่าอยู่	๖๗	๒๓,๕๗๗,๐๐๐	๓๓	๒,๙๒๘,๗๕๘.๐๕
๔. การพัฒนาเศรษฐกิจ ชุมชน การค้า และการลงทุน	๕	๘๐๐,๐๐๐	๔	๑๙๕,๙๐๕
๕. การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	๑๓	๖,๗๔๕,๐๐๐	๑	๘,๕๐๐
๖. การพัฒนาการท่องเที่ยว	๒	๒๐๐,๐๐๐	๐	๐
๗. การพัฒนาระบบบริหารจัดการที่ดี	๕๑	๖,๘๐๖,๐๐๐	๒๗	๘๙๕,๔๔๖
รวม	๑๘๒	๔๗,๙๑๓,๙๔๐	๑๐๑	๗,๒๒๗,๕๖๗.๑๓

คิดเป็นร้อยละของโครงการที่นำโครงการจากแผนพัฒนาสามปี พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตั้งงบประมาณรายจ่าย

การคำนวณ - จำนวนโครงการที่ตั้งในเทศบัญญัติ x ๑๐๐

จำนวนโครงการที่ปรากฏอยู่ในแผน

$$๑๐๑ \times ๑๐๐$$

$$๑๐๑$$

$$\text{ร้อยละ} = \underline{๕๕.๕๙}$$

จำนวนโครงการที่ปรากฏอยู่ในแผน และจำนวนโครงการที่ได้ปฏิบัติ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘

ยุทธศาสตร์	จำนวนโครงการ	
	จำนวนโครงการที่ปรากฏอยู่ในแผน	จำนวนโครงการที่ได้ปฏิบัติ
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคณะและสังคมที่มีคุณภาพ	๓๘	๒๑
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนากองการแก้ไขปัญหาความยากจน	๖	๓
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนากองเมืองและชุมชนน่ายู่	๖๗	๒๓
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาศูนย์ธุรกิจชุมชน การค้าและการลงทุน	๕	๒
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนากองการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑๓	๑
๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนากองการท่องเที่ยว	๒	-
๗. ยุทธศาสตร์การพัฒนากองการพัฒนาระบบบริหารจัดการที่ดี	๕๑	๑๙
รวม	๑๘๒	๖๙

คิดเป็นร้อยละของโครงการที่ปฏิบัติได้ตามแผนพัฒนาสามปี พ.ศ. ๒๕๕๘

การคำนวณ - จำนวนโครงการที่ปฏิบัติได้ x ๑๐๐

จำนวนโครงการที่ปรากฏอยู่ในแผน

$\frac{69}{182} \times 100$

๑๘๒

ร้อยละ = ๓๗.๙๑

สรุป

ประมาณการรายรับ-รายจ่ายและการเบิกจ่ายงบประมาณประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘

ประมาณการรายรับตั้งไว้ จำนวน ๓๓,๒๐๐,๐๐๐.- บาท รับจริง จำนวน ๓๐,๗๒๔,๕๐๑.๓๓ บาท

ประมาณการรายจ่ายตั้งไว้ จำนวน ๓๓,๒๐๐,๐๐๐.- บาท จ่ายจริง จำนวน ๓๐,๓๙๓,๓๙๑.๖๘ บาท

➤ แผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑)

จำนวนโครงการและการเบิกจ่ายงบประมาณ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๙

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	จำนวนโครงการ			
	ปรากฏอยู่ใน แผนพัฒนา สามปี	งบประมาณ ตามแผน	ปรากฏในเทศ บัญญัติ	งบประมาณ เบิกจ่าย
๑. การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ	๓๓	๔,๖๓๗,๖๘๐	๒๗	๒,๙๖๒,๘๓๖.๖๖
๒. การแก้ไขปัญหาความยากจน	๗	๔,๑๐๐,๐๐๐	๕	๙๑,๓๐๕
๓. การพัฒนาเมืองและชุมชนน่าอยู่	๖๕	๑๔,๖๗๙,๒๐๐	๒๒	๓,๐๙๔,๘๔๐
๔. การพัฒนาเศรษฐกิจ ชุมชน การค้า และการลงทุน	๕	๙๘๐,๐๐๐	๓	๒๔๒,๒๒๐
๕. การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	๑๕	๒,๗๘๕,๐๐๐	๑๐	๖๕๐,๕๐๐
๖. การพัฒนาการท่องเที่ยว	๒	๒๐๐,๐๐๐	๐	๐
๗. การพัฒนาระบบบริหารจัดการที่ดี	๕๑	๕,๗๑๐,๐๐๐	๒๘	๒,๑๒๒,๓๒๗
รวม	๑๗๘	๓๓,๐๗๓,๘๘๐	๙๕	๙,๑๖๔,๐๒๘.๖๖

คิดเป็นร้อยละของโครงการที่นำโครงการจากแผนพัฒนาสามปี พ.ศ. ๒๕๕๙ มาตั้งงบประมาณรายจ่าย
การคำนวณ - $\frac{\text{จำนวนโครงการที่ตั้งในเทศบัญญัติ} \times ๑๐๐}{\text{จำนวนโครงการที่ปรากฏอยู่ในแผน}}$

$$\frac{๙๕ \times ๑๐๐}{๑๗๘}$$

$$๑๗๘$$

$$\text{ร้อยละ} = ๕๓.๓๗$$

จำนวนโครงการที่ปรากฏอยู่ในแผน และจำนวนโครงการที่ได้ปฏิบัติ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙

ยุทธศาสตร์	จำนวนโครงการ	
	จำนวนโครงการที่ปรากฏอยู่ในแผน	จำนวนโครงการที่ได้ปฏิบัติ
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพคนและสังคมที่มีคุณภาพ	๓๓	๒๓
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนากฎระเบียบปัญหาความยากจน	๗	๔
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาเมืองและชุมชนน่าอยู่	๖๕	๑๘
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน การค้าและการลงทุน	๕	
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนา การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑๕	๑
๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนากฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง	๒	-
๗. ยุทธศาสตร์การพัฒนา การพัฒนาระบบบริหารจัดการที่ดี	๕๑	๒๐
รวม	๑๗๘	๖๖

คิดเป็นร้อยละของโครงการที่ปฏิบัติได้ตามแผนพัฒนาสามปี พ.ศ. ๒๕๕๘

การคำนวณ - $\frac{\text{จำนวนโครงการที่ปฏิบัติได้} \times ๑๐๐}{\text{จำนวนโครงการที่ปรากฏอยู่ในแผน}}$

$\frac{๖๖ \times ๑๐๐}{๑๗๘}$

๑๗๘

ร้อยละ = ๓๗.๐๗

สรุป

ประมาณการรายรับ-รายจ่ายและการเบิกจ่ายงบประมาณประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙

ประมาณการรายรับตั้งไว้ จำนวน ๓๔,๐๐๐,๐๐๐.- บาท รับจริง จำนวน ๒๙,๕๔๕,๙๓๘.๔๕ บาท

ประมาณการรายจ่ายตั้งไว้ จำนวน ๓๒,๘๕๔,๐๐๐.- บาท จ่ายจริง จำนวน ๒๙,๕๒๓,๔๗๒.๑๑ บาท

จำนวนโครงการที่ปรากฏอยู่ในแผน และจำนวนโครงการที่ได้ปฏิบัติ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐

ยุทธศาสตร์	จำนวนโครงการ	
	จำนวนโครงการที่ปรากฏอยู่ในแผน	จำนวนโครงการที่ได้ปฏิบัติ
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ	๔๑	๒๐
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการแก้ไขปัญหาความยากจน	๑๐	๖
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาเมืองและชุมชนน่าอยู่	๓๖	๑๐
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน การค้าและการลงทุน	๗	๑
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนา การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๗	๒
๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนา การพัฒนาระบบบริหารจัดการที่ดี	๕๙	๓๑
รวม	๑๗๐	๗๐

คิดเป็นร้อยละของโครงการที่ปฏิบัติได้ตามแผนพัฒนาสามปี พ.ศ. ๒๕๖๐

การคำนวณ - $\frac{\text{จำนวนโครงการที่ปฏิบัติได้} \times ๑๐๐}{\text{จำนวนโครงการที่ปรากฏอยู่ในแผน}}$

$$\frac{๗๐ \times ๑๐๐}{๑๗๐}$$

$$๑๗๐$$

$$\text{ร้อยละ} = ๔๑.๑๘$$

สรุป

ประมาณการรายรับ-รายจ่ายและการเบิกจ่ายงบประมาณประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐

ประมาณการรายรับตั้งไว้ จำนวน ๓๘,๕๐๐,๐๐๐.- บาท รับจริง จำนวน ๓๕,๕๑๘,๔๕๕.๒๙ บาท
 ประมาณการรายจ่ายตั้งไว้ จำนวน ๓๘,๕๐๐,๐๐๐.- บาท จ่ายจริง จำนวน ๓๓,๗๒๓,๐๑๗.๔๔ บาท

รายงานผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔)

จำนวนโครงการที่ปรากฏอยู่ในแผน และจำนวนโครงการที่ได้ปฏิบัติ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑

ยุทธศาสตร์	จำนวนโครงการ	
	จำนวนโครงการที่ปรากฏอยู่ในแผน	จำนวนโครงการที่ได้ปฏิบัติ
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพ	๓๐	๑๔
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการแก้ไขปัญหาความยากจน	๙	๖
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาเมืองและชุมชนน่าอยู่	๖๖	๒๓
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน การค้าและการลงทุน	๔	-
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนา การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑๕	๑
๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนา การพัฒนาระบบบริหารจัดการที่ดี	๕๒	๒๒
รวม	๑๙๐	๖๖

คิดเป็นร้อยละของโครงการที่ปฏิบัติได้ตามแผนพัฒนาสามปี พ.ศ. ๒๕๖๑

การคำนวณ - $\frac{\text{จำนวนโครงการที่ปฏิบัติได้} \times ๑๐๐}{\text{จำนวนโครงการที่ปรากฏอยู่ในแผนพัฒนาปี ๒๕๖๑}}$

$\frac{๖๖ \times ๑๐๐}{๑๙๐}$

ร้อยละ = ๓๔.๗๔

สรุป

ประมาณการรายรับ-รายจ่ายและการเบิกจ่ายงบประมาณประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑

ประมาณการรายรับตั้งไว้ จำนวน ๓๖,๗๐๐,๐๐๐.- บาท รับจริง จำนวน ๓๕,๕๙๑,๕๗๐.๐๓ บาท

ประมาณการรายจ่ายตั้งไว้ จำนวน ๓๖,๗๐๐,๐๐๐.- บาท จ่ายจริง จำนวน ๓๕,๐๐๗,๕๕๒.๓๖ บาท

๔.๔ ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต

๔.๔.๑ ผลกระทบนำไปสู่อนาคต

๑. เกิดการพัฒนาพัฒนาที่ล่าช้า เพราะการดำเนินงานต่างๆ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องเพราะงบประมาณมีจำกัดและไม่เพียงพอต่อการดำเนินการสำหรับโครงการที่ต้องใช้งบประมาณสูง

๒. ประชาชนต้องมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น เช่น การจัดทำแผนชุมชน การประชุมประชาคมในระดับหมู่บ้าน ชุมชน ระดับตำบล เพราะ โครงการต่าง ๆ ที่เทศบาลดำเนินโครงการต้องมาจากความต้องการ ปัญหา และความจำเป็น ของชุมชนนั้น ๆ

๓. ปัญหาอาจไม่ได้รับการแก้ไขอย่างตรงจุดเพราะข้อจำกัดของระเบียบกฎหมายที่ทำให้ยากและบางเรื่องอาจทำไม่ได้ บางรายการอาจเบิกจ่ายงบประมาณไม่ได้

๔. ประชาชนได้รับทราบข้อมูล ข่าวสาร การดำเนินโครงการต่าง ๆ ของเทศบาล ที่เพียงพอ และสามารถตรวจสอบการปฏิบัติงานได้ เพื่อความโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล

๔.๔.๒ ข้อเสนอแนะ ผลจากการพัฒนา

๑) การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ควรพิจารณาใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามาเป็นกรอบในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีและให้มีความสอดคล้องกัน

๒) การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ควรพิจารณาประมาณและคำนึงถึงสถานะการคลังในการพิจารณาโครงการ/กิจกรรม ที่จะบรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่น ไม่ควรที่จะบรรจุโครงการเยอะเกินไปเพราะความสำเร็จของการติดตามประเมินผลแผนพัฒนาดำเนินการได้น้อย ควรพิจารณาโครงการที่จำเป็น เร่งด่วนจริง ๆ ตามความต้องการของประชาชน ในการบรรจุในแผนของปีนั้น ๆ

๓) ควรเร่งรัดให้มีการดำเนินโครงการ/กิจกรรม ที่ตั้งในเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายให้สามารถดำเนินการได้ทันในปีงบประมาณนั้น

๔) เทศบาลควรพิจารณาตั้งงบประมาณให้เพียงพอและเหมาะสมกับกับภารกิจอำนาจหน้าที่แต่ละด้านที่จะต้องดำเนินการ ซึ่งจะช่วยลดปัญหาในการโอนเพิ่ม โอนลด โอนตั้งจ่ายรายการใหม่

๕) เทศบาลควรมีความพร้อมในการจัดเตรียม ครุภัณฑ์ อุปกรณ์ และวัสดุต่างๆ ใช้ในการช่วยเหลือประชาชนในการประสบภัยต่างๆ ได้ทันทั่วถึง ไม่ให้เกิดความเสียหายแก่ประชาชน

๖) โครงการที่เทศบาลสามารถปฏิบัติได้ควรมีเปอร์เซ็นต์การดำเนินงาน ๗๐ เปอร์เซ็นต์ขึ้นไปเพราะเป็นผลชี้วัดความสำเร็จของการดำเนินงาน ตามแผนพัฒนาของเทศบาลที่สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้

๗) เทศบาลควรเน้นโครงการในยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน การค้า และการลงทุนให้มากกว่า เพราะเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจและคนในชุมชนมีรายได้เพิ่มขึ้น

๘) การจัดอบรมเกี่ยวกับการส่งเสริมอาชีพให้ประชาชนควรจัดอบรมเป็นเรื่อยๆ ไป

๙) เทศบาลควรจัดกิจกรรมหรือโครงการที่เป็นเสน่ห์ของเทศบาล และเป็นจุดเด่นของเทศบาล
